

Europeiska unionens officiella tidning

C 223

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiotredje årgången

7 juli 2020

Innehållsförteckning

II Meddelanden

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska kommissionen

2020/C 223/01	Uppdatering av bilaga II och av tabellerna 1 och 2 i bilaga IIIb med avseende på gällande värden i euro i enlighet med artikel 10a i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/62/EG, ändrad genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/76/EU	1
2020/C 223/02	Meddelande från kommissionen Riktlinjer om den praktiska tillämpningen av kriteriet om väsentlig funktion i definitionen av "videodelningsplattformstjänst" i direktivet om audiovisuella medietjänster	3
2020/C 223/03	Meddelande från kommissionen Riktlinjer enligt artikel 13.7 i direktivet om audiovisuella medietjänster för beräkningen av andelen europeiska produktioner i beställkataloger och för definitionen av liten publik och låg omsättning	10

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska kommissionen

2020/C 223/04	Eurons växelkurs — 6 juli 2020	17
---------------	--------------------------------------	----

SV

FÖRFARANDE FÖR GENOMFÖRANDE AV KONKURRENSPOLITIKEN

Europeiska kommissionen

2020/C 223/05	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende M.9880 – Permira/Warburg/Tilney/Smith & Williamson) Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande ⁽¹⁾	18
---------------	--	----

ÖVRIGA AKTER

Europeiska kommissionen

2020/C 223/06	Offentliggörande av en ansökan om godkännande av en ändring, som inte är en mindre ändring, av en produktspecifikation i enlighet med artikel 50.2 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel	20
2020/C 223/07	Offentliggörande av en ansökan om godkännande av en ändring, som inte är en mindre ändring, av en produktspecifikation i enlighet med artikel 50.2 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel	31

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

II

(Meddelanden)

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

**Uppdatering av bilaga II och av tabellerna 1 och 2 i bilaga IIIb med avseende på gällande värden i euro
i enlighet med artikel 10a i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/62/EG, ändrad genom
Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/76/EU**

(2020/C 223/01)

Bilaga II till Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/62/EG av den 17 juni 1999 om avgifter på tunga godsfordon för användningen av vissa infrastrukturer ⁽¹⁾ ska uppdateras på följande sätt:

"BILAGA II

**MAXIMIBELOPP I EURO FÖR VÄGAVGIFTER INKLUSIVE ADMINISTRATIVA KOSTNADER, ENLIGT
ARTIKEL 7.7**

Per år

	högst tre axlar	minst fyra axlar
EURO 0	1 475	2 472
EURO I	1 282	2 140
EURO II	1 116	1 861
EURO III	970	1 617
EURO IV och mindre förorenande	882	1 471

Per månad och vecka

Högsta avgiftssats per månad och vecka ska stå i proportion till den tid infrastrukturen används.

Per dag

Vägavgiften per dag är 13 euro för samtliga fordonskategorier."

Bilaga IIIb till direktiv 1999/62/EG, ändrad genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/76/EU av den 27 september 2011 ⁽²⁾, ska lyda som följer:

⁽¹⁾ EGT L 187, 20.7.1999, s. 42.

⁽²⁾ EUT L 269, 14.10.2011, s. 1.

"BILAGA IIIb

MAXIMAL VIKTAD GENOMSNITTLIG AVGIFT FÖR EXTERNA KOSTNADER

I denna bilaga fastställs vilka parametrar som ska tillämpas vid beräkning av den maximala viktade genomsnittliga avgiften för externa kostnader.

1. Maximal kostnad för trafikrelaterade luftföroreningar

Tabell 1

Maximal kostnad för luftföroreningar som får täckas av avgifter

Cent/fordonskilometer	Vägar i tätort (inbegripet motorvägar)	Interurbana vägar (inbegripet motorvägar)
EURO 0	17,8	13,3
EURO I	12,2	8,9
EURO II	10,0	7,8
EURO III	7,8	6,7
EURO IV	4,5	3,4
EURO V efter den 31 december 2013	0	0
	3,4	2,3
EURO VI efter den 31 december 2017	0	0
	2,3	1,2
Mindre förorenande än EURO VI	0	0

Värdena i tabell 1 får multipliceras med en faktor upp till två i bergsområden i den mån det är motiverat på grund av vägarnas stigning, höjden och/eller temperaturinversioner.

2. Maximal kostnad för trafikrelaterat buller

Tabell 2

Maximal kostnad för buller som får täckas av avgifter

Cent/fordonskilometer	Dag	Natt
Vägar i tätort (inbegripet motorvägar)	1,22	2,22
Interurbana vägar (inbegripet motorvägar)	0,23	0,34

Värdena i tabell 2 får multipliceras med en faktor på upp till två i bergsområden i den mån det är motiverat på grund av vägarnas stigning, temperaturinversioner och/eller 'amfiteatereffekter' i dalgångar."

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN
Riktlinjer om den praktiska tillämpningen av kriteriet om väsentlig funktion i definitionen av
”videodelningsplattformstjänst” i direktivet om audiovisuella medietjänster

(2020/C 223/02)

I. INLEDNING

Direktivet om audiovisuella medietjänster (nedan kallat *direktivet*) ⁽¹⁾ syftar till att ge användarna, särskilt minderåriga användare, bättre skydd mot vissa former av olagligt och skadligt audiovisuellt innehåll på nätet. Direktivets tillämpningsområde har därför utökats och leverantörer av videodelningsplattformar har fått vissa nya skyldigheter.

Enligt artikel 28b.1 i direktivet ska medlemsstaterna säkerställa att leverantörer av videodelningsplattformar inom deras jurisdiktion vidtar lämpliga åtgärder för att skydda minderåriga från skadligt innehåll. De ska också skydda alla användare från innehåll som innehåller uppmaningar till våld eller hat samt innehåll vars spridning utgör en verksamhet som är ett brott enligt unionsrätten (nämligen en offentlig uppmaning att begå terroristbrott ⁽²⁾, brott som gäller barnpornografi ⁽³⁾ och rasistiska och främlingsfientliga brott ⁽⁴⁾). Enligt artikel 28b.2 omfattas leverantörer av videodelningsplattformar även av vissa skyldigheter i fråga om audiovisuella kommersiella meddelanden.

I skäl 4 i direktiv (EU) 2018/1808 konstateras att ”[g]enom videodelningsplattformstjänster tillhandahålls audiovisuellt innehåll som allmänheten, i synnerhet ungdomar, tar del av i allt högre grad. Detta gäller även sociala medietjänster, som har blivit en viktig kanal för att dela information, underhålla och utbilda, bland annat genom att ge tillgång till program och användargenererade videor. Dessa sociala medietjänster behöver omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2010/13/EU eftersom de konkurrerar om samma publik och intäkter som de audiovisuella medietjänsterna. Dessutom har de ett betydande genomslag genom att de ger användarna möjlighet att forma och påverka andra användares åsikter. För att skydda minderåriga från skadligt innehåll och alla medborgare från uppmaning till hat, våld och terrorism, bör de tjänsterna därför omfattas av direktiv 2010/13/EU i den utsträckning de omfattas av definitionen av en videodelningsplattformstjänst.”

Det är därför uppenbart att vissa sociala medietjänster omfattas av de nya reglerna om videodelningsplattformar när de uppfyller vissa kriterier.

⁽¹⁾ Vid tillämpningen av dessa riktlinjer ska hänvisningar till direktivet förstås som hänvisningar till Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) (EUT L 95, 15.4.2010, s. 1), ändrat genom direktiv 2018/2018/EU (EUT L 303, 28.11.2018, s. 69).

⁽²⁾ Enligt artikel 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541 av den 15 mars 2017 om bekämpande av terrorism, om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF och om ändring av rådets beslut 2005/671/RIF (EUT L 88, 31.3.2017, s. 6).

⁽³⁾ Enligt artikel 5.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/93/EU av den 13 december 2011 om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi samt om ersättande av rådets rambeslut 2004/68/RIF (EUT L 335, 17.12.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Enligt artikel 1 i rådets rambeslut 2008/913/RIF av den 28 november 2008 om bekämpande av vissa former av och uttryck för rasism och främlingsfientlighet enligt strafflagstiftningen (EUT L 328, 6.12.2008, s. 55).

Enligt artikel 1.1 aa i direktivet är en "videodelningsplattformstjänst" "en tjänst enligt definitionen i artiklarna 56 och 57 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, där tjänsten, en särskiljbar del av tjänsten eller en väsentlig funktion i tjänsten har som huvudsakligt syfte att i informations-, underhållnings- eller utbildningssyfte tillhandahålla allmänheten program, användargenererade videor, eller bådadera, för vilka leverantören av videodelningsplattformen saknar redaktionellt ansvar, via elektroniska kommunikationsnät i den mening som avses i artikel 2 a i direktiv 2002/21/EG, och där det är leverantören av videodelningsplattformen som bestämmer hur de ska organiseras, inbegripet genom automatiserade metoder eller algoritmer, i synnerhet genom presentation, taggning och sekvensering".

I skäl 5 i direktiv (EU) 2018/1808 förtydligas också att "[ä]ven om syftet med direktiv 2010/13/EU inte är att reglera sociala medietjänster som sådana, bör en social medietjänst omfattas av direktivet om tillhandahållandet av program och användargenererade videor utgör en väsentlig funktion i tjänsten. Tillhandahållandet av program och användargenererade videor kan anses utgöra en väsentlig funktion i den sociala medietjänsten om det audiovisuella innehållet inte endast är underordnat eller utgör en mindre av verksamheten i den sociala medietjänsten. I syfte att säkerställa tydlighet, effektivitet och konsekvent genomförande bör kommissionen, vid behov och efter samråd med kontaktkommittén, utfärda riktlinjer för den praktiska tillämpningen av kriteriet om väsentlig funktion i definitionen av en videodelningsplattformstjänst. Riktlinjerna bör utarbetas med vederbörlig hänsyn till de mål av allmänt intresse som ska uppfyllas genom de åtgärder som ska vidtas av leverantörerna av videodelningsplattformar och till rätten till yttrandefrihet." ⁽⁵⁾

I enlighet med skäl 5 tas i dessa riktlinjer vederbörlig hänsyn till behovet av att garantera yttrandefriheten och uppfyllandet av mål av allmänt intresse ⁽⁶⁾.

Kommissionen har i enlighet med skäl 5 utarbetat dessa riktlinjer i samråd med kontaktkommittén.

II. KATEGORIER AV VIDEODELNINGSPLATTFORMAR ENLIGT DIREKTIVET

Med utgångspunkt i definitionen i artikel 1.1 aa i direktivet kan videodelningsplattformstjänster identifieras utifrån följande tre kriterier:

1. Tjänster vars huvudsakliga syfte är att tillhandahålla allmänheten program, användargenererade videor, eller bådadera.
2. Mer vittomfattande tjänster, som bland annat har en särskiljbar del, vars huvudsakliga syfte är att tillhandahålla allmänheten program, användargenererade videor, eller bådadera.
3. Tjänster i vilka *en väsentlig funktion* ägnas åt att tillhandahålla allmänheten program, användargenererade videor, eller bådadera.

Observera att ovanstående kriterier inte behöver utesluta varandra. Till exempel kan tjänster som har en särskiljbar del som skulle kunna utgöra en videodelningsplattform enligt kriteriet om huvudsakligt syfte (kategori 2) samtidigt i sin helhet räknas som en videodelningsplattform enligt kriteriet om väsentlig funktion (kategori 3).

Mot bakgrund av ovanstående är målet med detta dokument att ge vägledning om den praktiska tillämpningen av kriteriet om väsentlig funktion i definitionen av *videodelningsplattformstjänst* i direktivet. Dessa riktlinjer är inte bindande. Skulle riktlinjerna innebära en tolkning av direktivet påverkar kommissionens ståndpunkt inte EU-domstolens tolkning.

⁽⁵⁾ I detta avseende är även skäl 6 i direktiv (EU) 2018/1808 relevant. Av detta framgår det att definitionen av videodelningsplattformstjänst inte bör omfatta "icke-ekonomisk verksamhet, såsom tillhandahållande av audiovisuellt innehåll på privata webbplatser och hos icke-kommersiella intressegrupper".

⁽⁶⁾ Enligt skäl 51 i direktiv (EU) 2018/1808 bör, när lämpliga åtgärder vidtas för att skydda användare och minderåriga, de tillämpliga grundläggande rättigheterna, inklusive yttrandefriheten, beaktas på ett väl avvägt sätt.

III. DET AUDIOVISUELLA INNEHÅLLETS BETYDELSE FÖR VERKSAMHETEN I TJÄNSTEN

I skäl 5 i direktiv 2018/1808 klargörs att för att tillhandahållandet av audiovisuellt innehåll ska anses utgöra en väsentlig funktion i tjänsten får detta audiovisuella innehåll inte endast vara "underordnat eller utgör[a] en mindre del av" verksamheten i tjänsten. Audiovisuellt innehåll bör anses vara underordnat verksamheten i tjänsten om det uteslutande utgör ett komplement till en underliggande verksamhet eller funktion som den berörda plattformen tillhandahåller. Så kan till exempel vara fallet med videor som laddats upp enbart för att främja ekonomiska transaktioner, till exempel videor där vissa varor eller tjänster presenteras med förhoppning om potentiell eller faktisk försäljning (detta kan till exempel vara e-handelsplattformar som använder sig av användarvideor för att visa hur en produkt används).

Audiovisuellt innehåll kan anses utgöra en "mindre del" av verksamheten i tjänsten när det, utifrån kvantitativa och/eller kvalitativa hänsyn, verkar spela en obetydlig roll i tjänstens övergripande ekonomi. Ur ett kvantitativt perspektiv kan till exempel det faktum att en plattform har många videor innebära att det audiovisuella innehållet inte utgör en mindre del av tjänsten. Samtidigt kan videor, oavsett kvantitativa hänsyn, utgöra en del av plattformstjänsten som inte är "mindre", om de på ett betydande sätt bidrar till ökad attraktivitet, funktionalitet eller marknadsframgång för tjänsten i sig. En sådan slutsats kan dras utifrån flera olika faktorer, till exempel att användare konsumerar stora mängder videor eller program eller att plattformarna investerar i eller prioriterar audiovisuellt innehåll.

Kommissionen anser att medlemsstaterna, inklusive deras nationella tillsynsmyndigheter, för att kunna bedöma om det audiovisuella innehållet utgör en väsentlig funktion, särskilt bör ta ställning till de användargenererade videornas och programmens art och vilken roll de spelar i plattformens tjänst. Till exempel bör de nationella myndigheterna göra en övergripande analys av tjänsten, och i samband med denna beakta kvalitativa och/eller kvantitativa indikatorer, för att fastställa om det audiovisuella innehållet endast är underordnat eller utgör en mindre del av verksamheten i tjänsten ⁽⁷⁾.

Vid bedömningen av en viss tjänst bör särskild uppmärksamhet ägnas åt huruvida det audiovisuella innehållet bidrar till tjänstens kommersiella framgångar eller positionering på marknaden. Kravet på väsentlig funktion bör dock aldrig tolkas så att det audiovisuella innehållet på plattformen måste ha en så kommersiellt avgörande betydelse att tjänsten inte skulle fungera eller fortsätta att tillhandahållas på marknaden utan det. En sådan snäv tolkning skulle inte garantera en tillräcklig skyddsnivå för användare och minderåriga när de konsumerar audiovisuellt innehåll på många populära plattformar, till exempel vissa sociala medietjänster, och skulle därmed inte vara förenlig med direktivets syfte ⁽⁸⁾.

Tjänster vars audiovisuella innehåll inte utgör en mindre del eller endast underordnad del av deras ekonomiska verksamhet tenderar även att i större utsträckning exponera sina användare för sådant innehåll. Därför anser kommissionen att medlemsstaterna, inklusive deras nationella tillsynsmyndigheter, vid tillämpningen av kriteriet om väsentlig funktion även särskilt bör beakta användarnas perspektiv, särskilt i vilken utsträckning användarna exponeras för audiovisuellt innehåll när de använder de berörda tjänsterna.

I enlighet med ovannämnda tillvägagångssätt har kommissionen identifierat några relevanta indikatorer som de nationella myndigheterna bör beakta när de tillämpar kriteriet om väsentlig funktion i definitionen av en leverantör av videodelningsplattformstjänster. För att illustrera detta kan indikatorerna delas in i fyra kategorier: 1. förhållandet mellan det audiovisuella innehållet och tjänstens huvudsakliga ekonomiska verksamhet, 2. det audiovisuella innehållets kvantitativa och kvalitativa betydelse för tjänsten, 3. monetarisering av eller intäkter från det audiovisuella innehållet, och 4. förekomsten av verktyg som syftar till att förbättra det audiovisuella innehållets synlighet eller attraktionskraft.

⁽⁷⁾ Detta tillvägagångssätt är också förenligt med skäl 4 i direktiv (EU) 2018/1808 i vilket det klargörs att direktivet bör omfatta sociala medietjänster när de konkurrerar om samma publik och intäkter som de audiovisuella medietjänsterna.

⁽⁸⁾ I skäl 4 i direktivet står det att sociala medietjänster "har blivit en viktig kanal för att dela information, underhålla och utbilda, bland annat genom att ge tillgång till program och användargenererade videor". Det står också att dessa tjänster har "ett betydande genomslag genom att de ger användarna möjlighet att forma och påverka andra användares åsikter".

Dessa indikatorer bör inte tillämpas kumulativt. Avsaknaden av en eller flera av dessa punkter innebär till exempel inte automatiskt att tjänsten inte är någon videodelningsplattform. I stället bör en tjänst anses uppfylla kriteriet om väsentlig funktion om det vid en övergripande bedömning framgår att tillräckligt många av de analyserade indikatorerna talar för att det audiovisuella innehållet som tillhandahålls inom ramen för en tjänst inte endast är underordnat eller utgör en mindre del av tjänstens verksamhet.

1. Förhållandet mellan det audiovisuella innehållet och tjänstens huvudsakliga ekonomiska verksamhet

Om det audiovisuella innehållet i sig har ett värde kan användarna i allmänhet konsumera videor och program som fristående delar av plattformstjänsten, dvs. oberoende av annan underliggande ekonomisk verksamhet. I dessa fall är det audiovisuella innehållet troligtvis inte bara underordnat eller en mindre del av verksamheten i tjänsten och användarna kommer då att i betydande utsträckning exponeras för detta innehåll.

Här bör medlemsstaterna, inklusive deras tillsynsmyndigheter, särskilt beakta följande indikatorer:

- **Plattformens övergripande arkitektur och yttre utformning.** Om plattformen är inriktad på att dela innehåll i syfte att informera, utbilda eller underhålla användare snarare än på att till exempel främja ekonomiska transaktioner kommer den audiovisuella komponenten sannolikt inte att endast anses utgöra en underordnad eller en mindre del av plattformens verksamhet. Här kan relevanta aspekter vara tjänstens övergripande struktur och yttre utformning. Det kan till exempel handla om huruvida plattformens huvudsidor (inklusive dess delningsgränssnitt) eller tidslinje innehåller framträdande videodelningsfunktioner (till skillnad från enbart e-handelsfunktioner). Det kan till exempel vara presentationer av eller förslag på nya eller populära videor eller livesändningar, en förteckning över videokategorier, en inspelningsknapp eller en direktlänk till telefonens eller datorns gallerifunktion och dess innehåll. Om det finns sådana funktioner utgör det audiovisuella innehållet troligtvis inte bara en underordnad eller mindre del av tjänsten.
- **Fristående audiovisuellt innehåll.** Om videor laddas upp eller delas på en plattform som "fristående" poster, snarare än i syfte att främja ekonomiska transaktioner, och ses av användare på grund av deras faktiska informations-, underhållnings- eller utbildningsvärde är sannolikheten större att de är av särskild betydelse för plattformens verksamhet. Om plattformen däremot i princip är utformad som ett verktyg för att marknadsföra, eller underlätta marknadsföringen, av varor eller tjänster (utöver att tillhandahålla audiovisuellt innehåll) så är detta ett tecken på att den audiovisuella funktionen är underordnad eller utgör en mindre del av den bakomliggande ekonomiska verksamheten. Om till exempel en e-handelsplattform låter försäljare använda videor enbart för att visa specifika produkter så tyder det på att plattformen inte bör betraktas som en videodelningsplattform. Här kan de nationella myndigheterna kontrollera om användarna laddar upp, delar eller laddar ner videor som fristående poster snarare än för att främja försäljningen av varor eller tjänster. I så fall är sannolikheten också större att videorna leder till att användarna i stor utsträckning exponeras för audiovisuellt innehåll. Därför bör den audiovisuella komponenten betraktas som mer än endast underordnad eller en mindre del av plattformens verksamhet.
- **Specifika funktioner i tjänsten som är skräddarsydda eller specifika för audiovisuellt innehåll.** Det faktum att plattformen innehåller specifika funktioner som är skräddarsydda eller specifika för audiovisuellt innehåll är ett tecken på att det audiovisuella innehållet är av särskild betydelse för tjänstens övergripande ekonomi. Särskilt relevant är det om det finns en automatisk uppspelningsfunktion, särskilt om denna är aktiverad som standard, eller en liveströmningsfunktion. På samma sätt skulle man kunna beakta det faktum att plattformen medger sökningar på bara videoinnehåll eller filtrering av resultaten av en viss sökning genom att endast visa videoklipp. Förekomsten av sådana funktioner visar att det audiovisuella innehållet inte bara är en underordnad eller mindre del av tjänstens verksamhet och vanligtvis leder till att användarna i större utsträckning exponeras för denna typ av innehåll.
- **Tjänstens positionering på marknaden och det marknadssegment som den vänder sig till.** Relevanta indikatorer på att innehållet inte är underordnat eller en mindre del av verksamheten kan urskiljas på grundval av hur tjänsten ser på sig själv i kommunikationen med allmänheten och hur den marknadsför eller gör reklam för sina tjänster till användarna i det marknadssegment som den vänder sig till. Här bör hänsyn tas till om tjänsten marknadsför sig själv, eller i kommunikationen med allmänheten beskriver sig själv, som en videodelningsplattform, eller om den specifikt hänvisar till sina audiovisuella komponenter eller tjänster.

2. Det audiovisuella innehållets kvantitativa och kvalitativa betydelse för verksamheten i tjänsten

I princip anser kommissionen att ju mer audiovisuellt innehåll tjänsten erbjuder och ju större betydelse detta har för tjänsten desto mindre är sannolikheten för att innehållet endast är underordnat eller utgör en mindre del av tjänstens verksamhet. I dessa fall är sannolikheten större för att tjänsterna leder till att användarna i betydande utsträckning exponeras för audiovisuellt innehåll.

Mängden audiovisuellt innehåll och dess betydelse kan bedömas utifrån både kvantitativa och kvalitativa indikatorer. Medlemsstaterna, inklusive deras nationella tillsynsmyndigheter, bör särskilt beakta följande indikatorer:

- **Mängden audiovisuellt innehåll på plattformen.** Om plattformen innehåller en väsentlig mängd videor är tjänstens audiovisuella funktion troligtvis inte endast underordnad eller en mindre del av tjänstens verksamhet. Denna bedömning bör bygga på meningsfulla och tillförlitliga uppgifter. Om det finns meningsfulla uppgifter kan de nationella myndigheterna göra en kvantitativ bedömning genom att till exempel ta hänsyn till antalet eller andelen videor som finns på plattformen i förhållande till andra typer av innehåll. De nationella myndigheterna uppmuntras att samla in eller verifiera sådana uppgifter eller komponenter antingen självständigt eller med hjälp av andra källor som är oberoende av den berörda tjänsteleverantören. I avsaknad av exakta uppgifter kan de nationella myndigheterna behöva använda kvalitativa uppgifter, till exempel stickprovsanalys av delar av plattformen under en viss tid eller kartläggningar av användare/berörda parter.
- **Användningen av audiovisuellt innehåll på plattformen.** Det faktum att användare av en plattform till väsentlig del använder videorna på plattformen är det ett tecken på att det audiovisuella innehållet är av särskild relevans för tjänsten. Som förklarades i samband med den föregående indikatorn uppmuntras de nationella myndigheterna att i sin analys förlita sig på meningsfulla och tillförlitliga uppgifter. När det finns meningsfulla uppgifter kan de nationella myndigheterna till exempel använda sådana kvantitativa uppgifter om videorna, till exempel antalet klick, delningar och gillamarkeringar. När det är möjligt kan de nationella myndigheterna även göra lämpliga jämförelser mellan användningen av audiovisuellt innehåll och andra typer av innehåll inom plattformen. De nationella myndigheterna uppmuntras även att samla in eller verifiera sådana uppgifter eller delar antingen självständigt eller med hjälp av andra källor som är oberoende av den berörda tjänsteleverantören. I avsaknad av exakta uppgifter kan de nationella myndigheterna behöva använda kvalitativa uppgifter, till exempel stickprovsanalys av delar av plattformen under en viss tid eller kartläggningar av användare/berörda parter.
- **Det audiovisuella innehållets räckvidd.** Populära videor kan, även om de är få, nå ett stort antal användare, särskilt genom delningar och rekommendationer. Om plattformen innehåller populärt videoinnehåll vars syfte är att informera, utbilda eller underhålla användarna är det ett tecken på att det innehållet inte är underordnat eller utgör en mindre del. I dessa fall kan tjänstens audiovisuella funktion troligtvis inte endast anses vara underordnad eller en mindre del av tjänstens verksamhet. Här kan, i enlighet med skäl 5 och behovet av att ta vederbörlig hänsyn till de mål av allmänt intresse som ska uppfyllas genom de nya reglerna, särskild uppmärksamhet ägnas åt plattformens målgrupp. Det gäller särskilt huruvida plattformen vänder sig till minderåriga eller, även om den inte uttryckligen gör det, huruvida den regelbundet används av minderåriga och inte vidtar några åtgärder för att förhindra detta. Till exempel kan i dessa fall ett betydande antal (sårbara) användare exponeras för det audiovisuella innehållet på plattformen, även om den relativa mängden sådant innehåll på plattformen är begränsad. Därför bör man vid bedömningen ta hänsyn till risken för att minderåriga exponeras för audiovisuellt innehåll i tjänsten.

3. Monetarisering av eller intäkter från audiovisuellt innehåll

Om det audiovisuella innehållet monetariseras eller ger plattformarna intäkter är det i regel ett tecken på att innehållet inte endast är underordnat, eller utgör en mindre del av deras verksamhet. Detta är i regel också ett tecken på att innehållet har kommersiell betydelse för tjänsten⁽⁹⁾. I praktiken är det sannolikt att dessa tjänster i betydande utsträckning exponerar användarna för sådant innehåll för att öka intäkterna eller andra fördelar.

⁽⁹⁾ Begreppet monetarisering avser både de direkta intäkter och de indirekta vinster som det audiovisuella innehållet inbringar till tjänsten. Även i fall då tjänsten inte erhåller några direkta intäkter kan den indirekt gynnas av det audiovisuella innehåll som användarna laddar upp och monetariserar. I regel ger utsikterna att monetarisera sitt innehåll upphovsmännen incitament att producera bättre innehåll för att få fler visningar och därmed även större intäkter. I slutändan kan detta väntas ha en positiv inverkan på tjänstens popularitet och framgång.

Medlemsstaterna, inklusive deras nationella tillsynsmyndigheter, bör särskilt beakta följande indikatorer:

- **Införandet av kommersiella meddelanden i eller i anslutning till audiovisuellt innehåll** (till exempel före, under eller efter innehållet ⁽¹⁰⁾). Denna indikator omfattar både kommersiella meddelanden som tjänsten kontrollerar och försäljningen av reklamplats till tredje part, till exempel annonsörer. Andra aspekter att ta ställning till är tjänstens strategier för att garantera att lämpligt audiovisuellt innehåll visas i eller i anslutning till kommersiella meddelanden om ett specifikt varumärke som tillhör tredje part.
- **Att ta betalt för tillgång till audiovisuellt innehåll**. Om plattformen tar betalt för att ge användarna tillgång till audiovisuellt innehåll, till exempel genom prenumeration eller pay-per-view, så visar det att detta innehåll inbringar intäkter till tjänsten. Användningen av sådana betalningssystem är relevant oavsett om monetariseringssystemet sköts direkt av tjänsten eller av dem som laddat upp eller skapat innehållet.
- **Sponsringsavtal mellan varumärken och uppladdare**. Sponsringsavtal eller produktplaceringsavtal mellan olika typer av tredje parts produkt- och tjänsteverumärken och uppladdarna (upphovsmännen till audiovisuellt innehåll) håller på att bli ett gängse sätt att monetarisera audiovisuellt innehåll i och med att fler och fler varumärken ingår avtal med populära upphovsmän eller influencer som genererar ett stort antal visningar. I vissa fall uppmuntrar tjänsterna uttryckligen till sådana avtal eller möjliggör dessa genom att till exempel anordna evenemang för tredje parts varumärken och upphovsmän genom att tillhandahålla logistikstöd. Även om videodelningsplattformarna inte deltar direkt i dessa avtal drar de indirekt fördel av upphovsmännens popularitet och antalet visningar som de drar till sig. Därför är förekomsten av dessa avtal ett tecken på att plattformen (indirekt) monetariserar av det audiovisuella innehållet.
- **Spårning av användarnas aktiviteter på plattformen**. Om plattformen spårar hur användarna interagerar med audiovisuellt innehåll som tjänsten tillhandahåller för olika marknadsföringsändamål eller kommersiella ändamål, till exempel beteendestyrd annonsering eller uppgiftsutbytesavtal, bör detta också ses som indirekt monetarisering.

4. Förekomsten av verktyg som syftar till att förbättra det audiovisuella innehållets synlighet eller attraktionskraft ⁽¹¹⁾.

Om en viss tjänst innehåller specifika verktyg som syftar till att förbättra det audiovisuella innehållets synlighet eller attraktionskraft är det i regel ett tecken på att innehållet inte endast är underordnat, eller utgör en mindre del av deras verksamhet. Sådana verktyg leder i regel även till att användarna i större utsträckning exponeras för det audiovisuella innehållet.

Medlemsstaterna, inklusive deras nationella tillsynsmyndigheter, bör särskilt beakta följande indikatorer:

- **Specifika funktioner eller kampanjer som uppmanar till konsumtion av audiovisuellt innehåll**. Om användargränssnittet innehåller specifika funktioner som uppmanar till konsumtion av audiovisuellt innehåll är det ett tecken på att innehållet är relevant, både för användarna och för plattformens verksamhet. En relevant faktor att ta hänsyn till är till exempel om plattformen presenterar förslag på eller visar videor på sin startsida eller tidslinje, utan att användaren begär det eller vidtar någon åtgärd. De nationella myndigheterna kan också ta hänsyn till om tjänsten främjar eller prioriterar audiovisuellt innehåll i användarnas träfflista och om det audiovisuella innehållet därmed kan anses aktivt läggas fram för användarna.

⁽¹⁰⁾ Dessa termer avser reklamfilmer som visas före, i mitten av eller efter det innehåll som de åtföljer.

⁽¹¹⁾ I enlighet med definitionen av videodelningsplattform i artikel 1.1 aa i direktivet antas verktygen i denna kategori av indikatorer inte ge den berörda plattformen någon faktisk kontroll över det audiovisuella innehållet i form av något slags "redaktionellt ansvar", vilket skulle få dem att räknas som medietjänstleverantör snarare än videodelningsplattformstjänst (de berörda nationella tillsynsmyndigheterna ska avgöra detta från fall till fall). Riktlinjerna påverkar inte heller artiklarna 12, 13 och 14 i direktiv 2000/31/EG, vilket klargörs närmare i skäl 48 i direktiv (EU) 2018/1808, och artikel 28b i direktivet.

- **Förekomsten av verktyg i eller i anslutning till videor som är avsedda att locka användarna och uppmuntra dem att interagera.** Förekomsten av verktyg eller system, till exempel filter, delningsmöjligheter, livechattar med specifik koppling till audiovisuellt innehåll eller gemensamt videotittande är tecken på att tjänsten vill få användarna att engagera sig i videor och program och fånga deras uppmärksamhet. Tanken med att använda sådana verktyg och system är att möjliggöra, förbättra eller främja användarnas audiovisuella upplevelse på plattformen och det audiovisuella innehållets popularitet. Det kan därför ses som ett tecken på att detta innehåll är av särskild betydelse för verksamheten i tjänsten. Denna indikator omfattar även tjänstens utveckling av eller investering i innovativa, mer omslutande och interaktiva sätt att utbyta och konsumera audiovisuellt innehåll. Om tjänsten stöder en viss smart-tv-app kan det till exempel ses som ett tecken på att den inte bara möjliggör utan även aktivt uppmuntrar till konsumtion av audiovisuellt innehåll.
- **Verktyg eller system som ger användarna möjlighet att välja vilket audiovisuellt innehåll som ska presenteras för dem.** Vissa tjänster ger användarna möjlighet att skraddarsy vilket audiovisuellt innehåll som ska presenteras för dem genom att uppge vad de är intresserade av eller välja bort vissa typer av innehåll. Detta görs i regel genom enkäter, stickprov eller liknande metoder. Dessa verktyg eller system används för att få användarna att fortsätta fokusera på och engagera sig i det audiovisuella innehållet och är därmed ett tecken på att den audiovisuella funktionen är av särskild betydelse för verksamheten i tjänsten.
- **Verktyg eller system för att hantera och följa hur det går för det innehåll som laddas upp på plattformen.** Tjänsterna kan också göra sitt audiovisuella innehåll mer attraktivt genom att erbjuda uppladdarna verktyg eller system för att hantera och följa hur det går för det innehåll som laddas upp på tjänsten. På så sätt ger tjänsterna uppladdarna möjlighet att bättre förstå sina tittares preferenser, vilket leder till att attraktivare innehåll tillhandahålls på plattformen. Förekomsten av sådana verktyg bör därmed ses som ett tecken på att det audiovisuella innehållet är av särskild betydelse för verksamheten i tjänsten.

IV. KOMMENTARER TILL FÖRFARANDET

Det är den medlemsstat som har jurisdiktion över tjänsten enligt artikel 28a i direktivet som avgör huruvida tjänstens tillhandahållande av audiovisuellt innehåll utgör en väsentlig funktion (enligt artikel 1.1 aa i direktivet).

Den nationella myndigheten bör avgöra om en tjänst uppfyller kriteriet om väsentlig funktion från fall till fall och i sin bedömning beakta den berörda tjänstens särdrag.

De nationella myndigheterna bör informera tjänsteleverantörerna om den pågående bedömningen och de juridiska konsekvenserna av att betraktas som en leverantör av videodelningsplattformar i enlighet med direktivet och för att erhålla de uppgifter som behövs för bedömningen.

Detta bör dock inte utesluta att nationella myndigheter till stöd för sin bedömning samarbetar med andra tillsynsmyndigheter i andra medlemsstater. Ett sådant samarbete kan vara önskvärt, särskilt för att samla in uppgifter eller information och för att minska risken för att de nationella tillsynsmyndigheterna gör olika tolkningar av ovannämnda indikatorer. Samarbetet sker lämpligen genom den europeiska gruppen av regleringsmyndigheter för audiovisuella medietjänster (Erga).

De nationella tillsynsmyndigheterna uppmanas att underrätta Erga om sin bedömning av om vissa tjänster uppfyller kriteriet om väsentlig funktion och därmed utgör en videodelningsplattformstjänst. Till exempel bör de nationella tillsynsmyndigheterna informera Erga om sina preliminära slutsatser och om hur de har kommit fram till dessa. Här bör Erga göra kommissionen uppmärksam på eventuella betydande eller bestående inkonsekvenser i de nationella tillsynsmyndigheternas tillvägagångssätt. Kommissionen kommer att hålla direktivets kontaktkommitté underrättad om detta.

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN**Riktlinjer enligt artikel 13.7 i direktivet om audiovisuella medietjänster för beräkningen av andelen europeiska produktioner i beställkataloger och för definitionen av liten publik och låg omsättning**

(2020/C 223/03)

I. BAKGRUND

Genom direktivet om audiovisuella medietjänster ⁽¹⁾ fastställs förstärkta regler för främjande av europeiska produktioner. I artikel 13.1 fastställs att leverantörer av audiovisuella medietjänster på begäran (nedan kallade *beställvideo*, *beställvideotjänster* eller *VOD*) "[ska säkerställa] att europeiska produktioner utgör minst 30 % av deras kataloger och att dessa produktioner framhävs".

I artikel 13.2 i direktivet fastställs att "om medlemsstater kräver att leverantörer av medietjänster under deras jurisdiktion bidrar finansiellt till europeiska produktioner, (...), får de även kräva att leverantörer av medietjänster som riktar sig till en publik på deras territorier men är etablerade i andra medlemsstater lämnar sådana finansiella bidrag". Sådana bidrag "ska vara proportionella och icke-diskriminerande".

I artikel 13.6 i direktivet föreskrivs obligatoriska undantag för företag med låg omsättning eller liten publik från skyldigheterna enligt artikel 13.1 samt eventuella krav som de kan omfattas av enligt artikel 13.2. Syftet med undantagen, vilket klargörs i skäl 40, är att säkerställa att skyldigheter relaterade till främjandet av europeiska produktioner inte äventyrar marknadsutveckling och inte hindrar marknadstillträde för nya aktörer.

Enligt artikel 13.7 i direktivet är syftet med detta dokument att tillhandahålla riktlinjer för

- a) beräkning av den andel europeiska produktioner som ska ingå i kataloger som tillhandahålls av beställvideoleverantörer, och
- b) för definitionen av begreppen liten publik och låg omsättning inom ramen för de ovannämnda undantagen.

Riktlinjerna är inte bindande. Under sitt arbete med dessa riktlinjer har kommissionen vederbörligen genomfört samråd med kontaktkommittén enligt artikel 13.7. I den utsträckning dessa riktlinjer kan utgöra en tolkning av direktivet om audiovisuella medietjänster påverkar kommissionens ståndpunkt inga eventuella tolkningar från EU-domstolen.

II. BERÄKNING AV ANDELEN EUROPEISKA PRODUKTIONER**1. Beräkning per titlar**

På marknaden för linjära medietjänster (tv-sändningar) beräknas andelen europeiska produktioner i programföretagens programplanering med hänvisning till sändningstid. Enligt artikel 16 i direktivet ska programföretagen reservera en övervägande del av sin sändningstid för europeiska produktioner. Detta avspeglar tydligt den tidsbundna karaktären hos linjära tjänster, eftersom endast ett begränsat antal program kan sändas samtidigt och under en viss period. Längdaspekten är således specifikt knuten till de inneboende egenskaperna hos tv-sändningstjänster (linjära tjänster) som utformar sin programplanering utifrån programtablåer (24-timmarstablåer).

Sådana begränsningar gäller inte för beställvideoleverantörer. För beställtjänster är inbegripandet av ett visst program inte beroende av ett tidsintervall i programtablåen. Inbegripandet av ett visst program av en viss längd i katalogen innebär inte heller att ett annat program med liknande längd tas bort/ersätts i katalogen. Med andra ord utformar beställvideoleverantörer inte sina kataloger baserat på tidsrelaterade överväganden, utan beroende på hur attraktivt det är att ställa ett eventuellt större antal enskilda program till användarnas förfogande.

Användarnas val att se ett program i beställvideokataloger är inte heller tidsmässigt begränsat, i den bemärkelsen att deras val att se ett visst program inte innebär att de avstår från att se alla andra program som finns tillgängliga samtidigt. Själva kärnan i beställvideotjänster är just att det står användarna fritt att välja och se ett visst program från en katalog när och hur många gånger de vill.

⁽¹⁾ I dessa riktlinjer ska hänvisningar till direktivet om audiovisuella videotjänster förstås som hänvisningar till direktiv 2010/13/EU om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) (EUT L 95, 15.4.2020, s. 1), i dess ändrade lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1808 av den 14 november 2018 (EUT L 303, 28.11.2018).

Eftersom de val som både beställvideoleverantörer och användare gör centreras kring de olika programmen (t.ex. baserat på uppfattad kvalitet, lockelse, smak), anser kommissionen att det beroende på beställvideotjänsternas egenskaper är lämpligare att beräkna andelen europeiska produktioner i katalogerna baserat på titlar och inte sändningstid (tittartid).

Valet av titlar i katalogen som relevant måtenhet jämfört med innehållets tid/längd stöds av ytterligare överväganden. För det första är en beräkning av andelen europeiska produktioner per titel, både för filmer och för tv-serier, mer neutral när det gäller beställvideoleverantörernas val av vilka program som ska ingå i katalogerna. En beräkning per programlängd skulle kunna skapa ett incitament för leverantörerna att gynna långa europeiska produktioner (t.ex. serier med många avsnitt) för att enkelt fylla andelen på 30 %. Eftersom beräkningen enligt titlar är mer neutral kommer den sannolikt att bidra till ett mer varierat utbud av europeiska produktioner.

För det andra kommer beräkningen per titel sannolikt att vara mindre betungande för beställvideoleverantörerna än beräkningen per längd. Det är mer sannolikt att beställvideoleverantörerna räknar antalet europeiska titlar av det totala antalet titlar som finns tillgängliga i deras kataloger än att de räknar den totala tittartiden för europeiska produktioner av den totala tittartiden för alla produktioner i deras kataloger.

För det tredje kommer en beräkning per titel sannolikt att underlätta de berörda nationella myndigheternas övervakning och tillsyn, eftersom det är enklare att spåra och kontrollera titlar än total tittartid.

Med tanke på ovanstående överväganden anser kommissionen att det är lämpligt att beräkna andelen på 30 % av europeiska produktioner i beställvideokataloger på grundval av (totalt) antal titlar i katalogen.

2. Vad är en titel?

När det gäller långfilmer och tv-filmer ska varje film anses utgöra en titel i katalogen. Olika filmer i en franchise ⁽²⁾ ska också anses utgöra separata titlar i katalogen.

Det är svårare att fastställa vad som utgör en titel för tv-serier eller serieformat (dvs. avsnitt per avsnitt). Avsnitt av tv-serier är ofta samlade i olika säsonger. I sådana fall är frågan huruvida en titel bör utgöras av hela serien, en säsong eller ett enskilt avsnitt.

Kommissionen anser att en säsong av en serie bör utgöra en titel. En beräkning av serier per säsong skulle säkerställa att tv-serier behandlas på liknande sätt som långfilmer eller tv-filmer. En säsong av en serie är vanligtvis resultatet av en enskild och kontinuerlig kreativ insats av samma grupp av författare/yrkesverksamma inom den audiovisuella sektorn, med en enda budget och under en sammanhängande tidsperiod. Dessutom är det vanligt att tv-serier lanseras på marknaden och marknadsförs som separata säsonger. Därför bör det arbete som utförs för att producera en säsong av en serie anses likna det arbete som normalt krävs för att producera en film.

En beräkning per serie skulle dessutom begränsa eventuella incitament för leverantörerna att gynna generellt långa produktioner (t.ex. serier eller andra format med många avsnitt) för att uppnå andelen, till nackdel för kortare produktioner med högre spridningsmöjligheter mellan medlemsstaterna (t.ex. långfilmer och mer exklusiva tv-serier). ⁽³⁾

En del audiovisuella produktioner kan emellertid ha högre produktionskostnader jämfört med andra program i katalogen, exempelvis stora direkta investeringar eller licensieringskostnader för exklusiva tv-filmer, där ett enda avsnitt kan ha en längd och produktionskostnad som liknar dem för långfilmer. I sådana fall kan de nationella myndigheterna när det är berättigat överväga att ge dessa produktioner en ökad viktning, exempelvis med anledning av en motiverad begäran från en leverantör.

⁽²⁾ Franchise ska tolkas som en följd av relaterade filmer i samma fiktionsgenre.

⁽³⁾ Enligt en undersökning som gjorts av Europeiska audiovisuella observationsorganet produceras främst korta format (tv-serier med högst 26 avsnitt) i EU. Närmare bestämt har 90 % av alla tv-serier högst 26 avsnitt, varav 44 % är tv-filmer (med 1–2 avsnitt). De står dock för en begränsad andel, dvs. 33 % av det totala antalet. Långa tv-filmer utgör däremot endast 10 % av antalet producerade titlar, men står för 67 % av det totala antalet producerade tv-filmtimmar. Samma undersökning visar att kortare format kan anses vara "exklusiva" tv-program, som kan samproduceras och exporteras, medan långa format i allmänhet har lägre produktionskostnader, en starkare nationell förankring och förmodligen mindre möjligheter till gränsöverskridande utnyttjande. Ur detta perspektiv kan en beräkning per titel och säsong inverka positivt på spridningen av europeiska produktioner med verkliga möjligheter till gränsöverskridande utnyttjande. Se Fontaine, G., *TV fiction production in the European Union*, Europeiska audiovisuella observationsorganet, Strasbourg, 2017.

3. Beräkning per nationell katalog

En del beställvideoleverantörer som är verksamma inom unionen har flera nationella kataloger med olika sammansättning beroende på den nationella marknaden (medlemsstat) som de riktar sig till. Inhemska filmtitlar kan förekomma i en viss nationell katalog hos en leverantör med verksamhet i flera länder och kan inte finnas tillgänglig (eller finnas tillgänglig i mycket begränsad utsträckning) i de kataloger som samma leverantör erbjuder i andra medlemsstater. (*) Det är följaktligen nödvändigt att fastställa hur andelen europeiska produktioner bör beräknas i sådana fall.

Syftet med artikel 13.1 i direktivet om audiovisuella medietjänster är att säkerställa att beställvideoleverantörer aktivt bidrar till att främja den kulturella mångfalden inom unionen genom att tillhandahålla en minimiandel europeiska produktioner i sina erbjudanden. Kommissionen anser att detta mål endast kan uppnås på ett effektivt sätt om andelen europeiska produktioner på 30 % säkerställs i samtliga nationella kataloger som erbjuds av beställvideoleverantörer med verksamhet i flera länder. På så sätt blir det möjligt att säkerställa att tittare i samtliga medlemsstater där leverantören erbjuder nationella kataloger ges tillgång till europeiska produktioner i den omfattning som krävs. Detta tillvägagångssätt är också fördelaktigt med tanke på att det sannolikt kommer att skapa incitament för spridningen av och tillgången till europeiska produktioner i unionen.

Det är viktigt att tänka på att det är ursprungslandets uppgift att säkerställa att beställvideoleverantörerna under deras jurisdiktion fullgör skyldigheten att se till att deras kataloger innehåller den föreskrivna andelen europeiska produktioner. Om en beställvideoleverantör som omfattas av en medlemsstats jurisdiktion erbjuder olika nationella kataloger i andra medlemsstater är det jurisdiktionsmedlemsstatens (dvs. ursprungslandets) ansvar att verkställa skyldigheten i fråga om andelen europeiska produktioner med avseende på samtliga nationella kataloger.

4. Tidsaspekten

Den faktiska andelen europeiska produktioner i beställvideokataloger kan variera från dag till dag. Om en beställvideoleverantör exempelvis lägger till en ny utomeuropeisk tv-serie i sin katalog kan detta leda till att den totala andelen europeiska produktioner tillfälligt minskar tills fler europeiska produktioner inbegrips. Detta ger upphov till frågan om vilken tidpunkt efterlevnaden av andelen på 30 % ska säkerställas. Leverantörerna kan vara skyldiga att ständigt säkerställa efterlevnad under en förutbestämd period. Ett sådant tillvägagångssätt skulle tillåta tillfälliga variationer.

Direktivet om audiovisuella medietjänster anger inte vilken av dessa två metoder som är att föredra. Båda metoderna ska syfta till att uppnå målet att främja kulturell mångfald i beställvideokatalogerna. Kommissionen anser därför att det står medlemsstaterna fritt att besluta vilken metod som de vill använda för att fullgöra övervakningsskyldigheten enligt artikel 13.1 i direktivet. När medlemsstaterna beslutar om vilken övervakningsmetod de ska använda bör de dock ta vederbörlig hänsyn till behovet av att minska den administrativa bördan i samband med efterlevnaden och tillämpningen samt säkerställa transparens och rättssäkerhet för beställvideoleverantörerna.

III. DEFINITION AV LITEN PUBLIK OCH LÅG OMSÄTTNING

1. Inledande anmärkningar

Enligt skäl 40 i direktivet om audiovisuella medietjänster bör leverantörer utan väsentlig marknadsnärvaro inte omfattas av kraven relaterade till främjandet av europeiska produktioner "för att säkerställa att skyldigheter relaterade till främjandet av europeiska produktioner inte äventyrar marknadsutveckling och för att medge marknadstillträde för nya aktörer". Dessa överväganden är gemensamma för både artikel 13.1 och 13.2, men bestämmelserna medför vissa skillnader som måste beaktas.

- Det är etableringsmedlemsstatens uppgift att säkerställa att beställvideoleverantörerna under dess jurisdiktion fullgör skyldigheten att säkerställa den föreskrivna andelen europeiska produktioner enligt artikel 13.1. Det är också etableringsmedlemsstatens uppgift att tillämpa undantagen enligt artikel 13.6 på sådana leverantörer.
- Denna situation är annorlunda för artikel 13.2. Enligt artikel 13.2 får medlemsstaterna införa krav på finansiella bidrag för leverantörer som är etablerade i andra medlemsstater men riktar sig till en publik på deras territorier. Bidragen ska vara proportionella och icke-diskriminerande. I sådana fall är det den medlemsstat som leverantören riktar sin verksamhet till som ska tillämpa sin lagstiftning om sådana bidrag och undantagen enligt artikel 13.6.

(*) Grece, C., *Films in VOD catalogues – Origin, Circulation and Age – Edition 2018*, Europeiska audiovisuella observationsorganet, Strasbourg, 2018.

Med tanke på dessa olika rättsliga förhållanden är det viktigt att överväga de speciella aspekterna av dessa skyldigheter i riktlinjer för undantagen i artikel 13.6. Kommissionen erinrar särskilt om att medlemsstaterna, vilket klargörs i skäl 36, får införa finansiella skyldigheter för leverantörer av medietjänster som är etablerade på deras territorium, mot bakgrund av "den direkta kopplingen mellan finansiella skyldigheter och medlemsstaternas olika kulturpolitik".

När det gäller definitionen av liten publik och låg omsättning är det viktigt att hitta den rätta jämvikten mellan målet att bevara det nödvändiga innovationsutrymmet för mindre aktörer inom den audiovisuella sektorn och målet att främja kulturell mångfald genom tillräcklig finansiering av europeiska produktioner enligt medlemsstaternas kulturpolitik. Riktlinjerna föreskriver att företag med låg omsättning eller liten publik enligt definitionen nedan ska undantas från skyldigheterna enligt artikel 13, men det kan krävas vissa ytterligare garantier i vissa fall, särskilt vad gäller tillämpningen av de finansiella bidragen, för att säkerställa att systemen för finansiering av audiovisuella produktioner och filmer är hållbara.

2. Åtskillnad mellan undantag enligt unionsrätten och nationell lagstiftning

Skyldigheterna att bidra finansiellt till främjandet av europeiska produktioner harmoniseras inte genom artikel 13.2 i direktivet. Där anges endast att medlemsstaterna har möjlighet att även låta gränsöverskridande leverantörer som riktar sig till publik på deras territorier omfattas av skyldigheten att bidra via direktinvesteringar och avgifter, med beaktande av principerna om icke-diskriminering och proportionalitet. Det är alltså medlemsstaterna som är behöriga att besluta om de vill utnyttja möjligheten att definiera och tillämpa de motsvarande skyldigheterna.

Dessa riktlinjer är därför inte tillämpliga om en medlemsstat har eller inför skyldigheter för leverantörer av medietjänster att bidra finansiellt till europeiska produktioner och dessa skyldigheter begränsas till leverantörer som är etablerade i den medlemsstaten. Riktlinjerna blir relevanta om medlemsstaten även tillämpar sådana krav på leverantörer som riktar sig till publik på dess territorium, men är etablerade i en annan medlemsstat. Syftet med undantagen i artikel 13.6 i direktivet är i alla händelser inte att ersätta undantag som har fastställts på nationell nivå, där omfattningen av skyldigheten att bidra definieras, utan att tillhandahålla garantier för gränsöverskridande leverantörer.

De riktlinjer som anges i detta avsnitt påverkar därför inte rätten för den medlemsstat som den berörda leverantören riktar sin verksamhet till att fastställa andra trösklar på nationell nivå som gäller för leverantörer under dess jurisdiktion.

Det är viktigt att påpeka att medlemsstater som tillämpar skyldigheterna avseende finansiella bidrag på leverantörer som är etablerade i andra medlemsstater måste respektera principen om icke-diskriminering. Om de har eller inför undantag på nationell nivå som gäller leverantörer som är etablerade på deras territorier ska undantagen därför även tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt på gränsöverskridande leverantörer, även om trösklarna är högre än de trösklar som anges i dessa riktlinjer.

3. Låg omsättning

När det gäller gränsen för låg omsättning, som bör utgöra grunden för undantag enligt artikel 13.6, hänvisar kommissionen till rekommendation 2003/361/EG om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag. ⁽⁵⁾

Enligt etablerad praxis bör mikroföretag a priori undantas från den föreslagna lagstiftningen, om det inte kan påvisas att det är nödvändigt och ändamålsenligt att de omfattas. ⁽⁶⁾ Kommissionen anser därför att tröskeln för låg omsättning kan fastställas enligt begreppet mikroföretag som beskrivs i den ovannämnda rekommendationen från kommissionen, och grunda sig på den tröskel för omsättning som används i definitionen av mikroföretag (dvs. företag vars sammanlagda årsomsättning inte överstiger 2 miljoner euro). Företagets årsomsättning bör fastställas enligt bestämmelserna i kommissionens rekommendation och då även ta hänsyn till omsättningen hos en partner eller anknuten företag. ⁽⁷⁾

Mikroföretag är små och har ofta knappa resurser och regleringskostnaderna kan därför vara särskilt betungande för dem. Genom att mikroföretag undantas från tillämpningen av skyldigheterna att främja europeiska produktioner (artikel 13.1 och 13.2) undviks hinder för nya aktörers marknadstillträde. Detta tillvägagångssätt är därför förenligt med målet att stimulera etableringen av nya företag och främja marknadsutveckling.

⁽⁵⁾ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (delgett med nr K(2003) 1422) (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/key_docs/docs/meg_guidelines.pdf.

⁽⁷⁾ Se särskilt artiklarna 3 och 6 i rekommendationen.

Samtidigt anges det i skäl 40 i direktivet att "man vid fastställande av låg omsättning bör ta hänsyn till storleksskillnaderna mellan de audiovisuella marknaderna i medlemsstaterna". Vissa medlemsstaters audiovisuella marknader omsätter ett par miljoner euro och ligger i flera fall betydligt under 10 miljoner euro. På sådana marknader kan även mikroföretag anses ha en väsentlig marknadsnärvaro.

Mot bakgrund av detta anser kommissionen att medlemsstater med mindre nationella audiovisuella marknader bör kunna fastställa lägre omsättningströsklar. Med tanke på marknadens allmänna egenskaper kan sådana lägre trösklar vara berättigade och proportionella, under förutsättning att de undantar företag som har en andel på mindre än 1 % av de totala intäkterna på den berörda nationella audiovisuella marknaden.

4. Liten publik

4.1 Beställvideotjänster

4.1.1 Metod

Följande anges i skäl 40 i direktivet om audiovisuella medietjänster: "Huruvida publiken är liten kan fastställas exempelvis på grundval av tittartid eller försäljning, beroende på tjänstens art (...)." För linjära tjänster mäts publiken vanligtvis enligt tittartid. Publik för beställvideo är inte ett etablerat begrepp och det finns inga standardiserade branschmått i medlemsstaterna. Det finns alltså inga publikuppgifter tillgängliga som kontrollerats av tredje part och som kan användas för att kontrollera om en viss beställvideoleverantör har en liten publik. Situationen kan visserligen förändras i framtiden, men i detta skede är det ändå nödvändigt att fastställa en praktisk metod för att fastställa liten publik för beställvideoleverantörer enligt artikel 13 i direktivet.

Såsom förklaras i skäl 40 kan begreppet publik "exempelvis" kopplas till försäljningen av tjänsterna. I avsaknad av etablerade branschmått anser kommissionen att detta för närvarande är den lämpligaste metoden för att mäta publik inom beställvideosektorn.

Direktivet förbjuder i princip inte medlemsstaterna att använda alternativa kriterier. Dessa riktlinjer inriktas därför på en metod för att fastställa publik för beställvideoleverantörer som baseras på försäljning av tjänster.

Inom beställvideobranschen fungerar antalet användare/tittare för en viss tjänst som ett närmvärde för sådan försäljning. Publikens storlek kan i synnerhet fastställas på grundval av antalet aktiva användare av en viss tjänst, t.ex. antalet betalande abonnenter för beställvideotjänster (*Subscription Video on Demand*, SVOD), antalet unika kunder/unika konton som används för att förvärva produktioner för beställvideo genom transaktioner (*Transactional Video on Demand*, TVOD) och antalet unika besökare för reklamfinansierad beställvideo (*Advertising Video on Demand*, AVOD).

När det gäller TVOD-tjänster kan aktiva användare exempelvis avse användare som har förvärvat åtminstone en titel i katalogen under en viss period. I fråga om AVOD-tjänster kan publiken fastställas som ett genomsnitt av aktiva användare under en viss period. När det gäller abonnenter som betalar för paket med tjänster som även inbegriper ett beställvideokonto kan det hända att publiken för beställvideotjänster inte avspeglas korrekt av antalet betalande abonnenter av dessa tjänstepaket som helhet, eftersom en del av dem kanske inte är VOD-användare. I sådana fall kan de nationella myndigheterna tillämpa ett mått baserat på användare som faktiskt har erhållit tjänstens videoinnehåll inom en fastställd period. I samtliga fall bör den period som används vara lämplig och meningsfull (dvs. inte för kort). Perioden ska fastställas på förhand och inte vara betungande att genomföra.

I praktiken bör publiken fastställas på grundval av andelen aktiva användare av en viss tjänst: publiken för en VOD-tjänst skulle då vara antalet användare dividerat med det totala antalet användare av (liknande) VOD-tjänster som finns tillgängliga på den nationella marknaden, multiplicerat med 100 för att få fram en procentandel.

Eftersom publikandelar utgör ett bra närmvärde för försäljning och avspeglar den berörda tjänstens marknadsställning inom denna sektor skulle leverantörer med få aktiva användare inte ha en väsentlig marknadsnärvaro, vilket berättigar tillämpning av undantaget i artikel 13.6. Denna metod ligger också nära begreppet tv-publikandel, som avser antalet faktiska tv-innehavare som ser på vissa kanaler under en given period jämfört med det totala antalet tv-innehav i urvalet.

4.1.2 Trösklar

Kommissionen anser att leverantörer med en publikandel på mindre än 1 % i en viss medlemsstat bör anses ha liten publik. Denna tröskel avspeglar den begränsade användningen av sådana leverantörers tjänster jämfört med de relevanta nationella marknaderna. Detta kan exempelvis bero på att leverantören är en ny aktör på marknaden. Tillgängliga uppgifter visar att de största SVOD-leverantörerna i Europa ⁽⁸⁾ brukar ha en andel långt över 1 % på de nationella marknader där de är närvarande.

Mot bakgrund av detta anser kommissionen att det i princip är lämpligt att undanta leverantörer som har en andel på mindre än 1 % i den berörda medlemsstaten från skyldigheterna enligt artikel 13.

När det gäller artikel 13.1 innebär detta att dessa leverantörers etableringsmedlemsstat beviljar dem undantag från kraven avseende andelar i dessa kataloger (verksamhet som riktas till etableringsmedlemsstaten eller till andra medlemsstater) för vilka deras publikandel underskrider den ovannämnda tröskeln. I fråga om artikel 13.2 innebär det att den medlemsstat som leverantören riktar sin verksamhet till beviljar leverantören undantag från skyldigheten att bidra finansiellt till europeiska produktioner.

4.2 Linjära audiovisuella medietjänster

För linjära tjänster är publik ett etablerat begrepp och publikmätningstjänster finns i flera medlemsstater. Definitionen av liten publik bör därför grunda sig på indikatorer som redan är godtagna och används inom ramen för direktivet om audiovisuella medietjänster, nämligen daglig publikandel ⁽⁹⁾ som beräknas för referensåret.

När det gäller icke-inhemska leverantörers marknadsnärvaro skiljer sig marknaden för linjära tjänster från marknaden för beställvideo. För beställvideo domineras de nationella marknaderna till stor del av icke-inhemska leverantörer. Så är inte fallet för linjära tjänster. De största aktörerna är vanligen grupper av tv-företag, vars publikandel oftast helt eller i stor utsträckning utgörs av deras inhemska marknad. Enligt en färsk undersökning kännetecknas EU:s audiovisuella marknad av ett begränsat antal tv-kanaler som tar upp en stor del av publiken. Det stora flertalet kanaler har låga publikandelar: endast 5 % av tv-kanalerna har en publikandel över 10 % och omkring 80 % av tv-kanalerna i EU-medlemsstaterna har en publik på högst 2 %. ⁽¹⁰⁾

Tröskeln för liten publik bör fastställas med hänsyn till kanalernas närvaro och ställning på marknaden för linjära audiovisuella medietjänster räknat i publik. Med hänsyn till egenskaperna hos marknaden för linjära tjänster bör gränsöverskridande kanaler med en publikandel under 2 % i en viss medlemsstat som de riktar sin verksamhet till anses ha liten publik i den mening som avses i artikel 13.6 i direktivet. ⁽¹¹⁾ För leverantörer som har flera kanaler som riktar sig till en medlemsstat kan den medlemsstaten beakta leverantörens ställning generellt på den nationella marknaden när den tillämpar undantaget. ⁽¹²⁾

5. Justeringar för att beakta de finansiella bidragens särskilda karaktär

I artikel 13.2 i direktivet om audiovisuella medietjänster anges två typer av skyldigheter avseende finansiella bidrag till europeiska produktioner, nämligen direktinvesteringar i audiovisuellt innehåll och bidrag till nationella fonder (avgifter). Kommissionen anser att de olika effekter som dessa typer av skyldigheter har på gränsöverskridande leverantörer bör beaktas för att fastställa lämpliga trösklar. Direktinvesteringar (t.ex. produktion, samproduktion, förvärv av rättigheter till produktioner) kräver i allmänhet en större ansträngning från företagen jämfört med att betala en avgift, eftersom det finansiella åtagandet och riskerna i samband med detta är större. Uppfyllandet av investeringsskyldigheten beror också på tillgången till europeiska produktioner, bland annat produktionsprojekt som leverantören kan investera sina tillgängliga resurser i.

⁽⁸⁾ Se t.ex. "Main OTT SVOD groups in Europe by estimated number of subscribers" (december 2018), offentliggjord i Europeiska audiovisuella observationsorganets årsbok 2019, Strasbourg, december 2018.

⁽⁹⁾ Se de ändrade riktlinjerna för övervakning av tillämpningen av artiklarna 16 och 17 i direktivet om audiovisuella medietjänster, dok. CC AVMSD (2011) 2, s. 3.

⁽¹⁰⁾ Schneeberger, A., *The internationalisation of TV audience markets in Europe*, Europeiska audiovisuella observationsorganet, Strasbourg, 2019, s. 16.

⁽¹¹⁾ Sådana marknader kännetecknas av ett fåtal kanaler med mycket stora andelar (80 % av publikandelen brukar vanligen täckas av de översta 20 procenten av kanalerna) och ett stort antal kanaler med liten publik (i genomsnitt har 80 % av tv-kanalerna i Europa en publikandel på högst 2 %).

⁽¹²⁾ De kan göra en allmän bedömning av leverantören för att se om den täcker 80 % av publikandelen i landet.

Kommissionen inser att vissa medlemsstater, särskilt med tanke på den audiovisuella marknadens storlek och struktur, anser att det är viktigt att tillämpa skyldigheter avseende finansiella bidrag även på beställtjänster med en lägre omsättning än 2 miljoner euro eller en publikandel på mindre än 1 % samt gränsöverskridande linjära tjänster med en publikandel under 2 %, i synnerhet betal-tv-tjänster, eftersom de kan anses ha en betydande närvaro på den nationella marknaden. För att lösa sådana situationer kan medlemsstaterna besluta att tillämpa lägre trösklar, i vederbörligen motiverade fall och enligt sina kulturpolitiska mål, inbegripet målet att säkerställa hållbarheten i de nationella systemen för finansiering av audiovisuella produktioner och filmer.

När medlemsstaterna fastställer dessa trösklar och de finansiella bidragen bör de beakta tjänstens finansiella kapacitet, respektera principerna om icke-diskriminering och proportionalitet, inte äventyra marknadsutveckling och medge marknadstillträde för nya aktörer.

När det gäller skyldigheter avseende direktinvesteringar för gränsöverskridande leverantörer uppmanar kommissionen medlemsstaterna, särskilt de medlemsstater som har större audiovisuella marknader, att även överväga att undanta företag med en total omsättning över 2 miljoner euro ⁽¹³⁾ genom att fastställa en högre tröskel eller åtminstone låta dem omfattas av mindre betungande investeringsskyldigheter, eftersom det kan vara svårt för dem att hitta audiovisuella produktioner där de kan investera sina tillgängliga resurser i den berörda medlemsstaten.

IV. FÖRFARANDEMÄSSIGA ANMÄRKNINGAR

Även om det är de nationella myndigheternas ansvar att genomföra artikel 13.1 och 13.2 i direktivet om audiovisuella medietjänster uppmanas de att aktivt samarbeta med sina motparter i andra medlemsstater inom de områden som omfattas av dessa riktlinjer. Samarbete kan vara motiverat för att samla in relevant data eller information och begränsa riskerna för skiljaktiga tolkningar av de nationella myndigheterna. Den europeiska gruppen av regleringsmyndigheter för audiovisuella medietjänster (Erga) kan vara ett lämpligt forum för att underlätta ett sådant samarbete.

Mot bakgrund av detta uppmanas de nationella tillsynsmyndigheterna att utbyta information, data och bästa praxis inom ramen för Erga och diskutera eventuella problem i samband med tillämpningen av dessa riktlinjer. Erga bör å sin sida uppmärksamma kommissionen på viktiga aspekter av de tillvägagångssätt som de nationella tillsynsmyndigheterna väljer. Kommissionen kommer att hålla kontaktkommittén för direktivet informerad om sådan utveckling.

Inom ramen för rapporteringsskyldigheterna enligt artikel 13.4 i direktivet ska medlemsstaterna informera kommissionen om tillämpningen av dessa riktlinjer.

⁽¹³⁾ Beräknat enligt bestämmelserna i kommissionens rekommendation 2003/361/EG om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag, citerad ovan.

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Eurons växelkurs ⁽¹⁾

6 juli 2020

(2020/C 223/04)

1 euro =

Valuta			Kurs		
USD	US-dollar	1,1325	CAD	kanadensisk dollar	1,5333
JPY	japansk yen	121,78	HKD	Hongkongdollar	8,7769
DKK	dansk krona	7,4516	NZD	nyzeeländsk dollar	1,7293
GBP	pund sterling	0,90505	SGD	singaporiansk dollar	1,5753
SEK	svensk krona	10,4848	KRW	sydkoreansk won	1 350,51
CHF	schweizisk franc	1,0642	ZAR	sydafrikansk rand	19,2761
ISK	isländsk krona	157,20	CNY	kinesisk yuan renminbi	7,9498
NOK	norsk krona	10,6218	HRK	kroatisk kuna	7,5610
BGN	bulgarisk lev	1,9558	IDR	indonesisk rupiah	16 328,00
CZK	tjeckisk koruna	26,705	MYR	malaysisk ringgit	4,8441
HUF	ungersk forint	352,83	PHP	filippinsk peso	55,871
PLN	polsk zloty	4,4689	RUB	rysk rubel	81,3769
RON	rumänsk leu	4,8375	THB	thailändsk baht	35,158
TRY	turkisk lira	7,7743	BRL	brasiliansk real	5,9745
AUD	australisk dollar	1,6230	MXN	mexikansk peso	25,1207
			INR	indisk rupie	84,4535

⁽¹⁾ Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

V

(Yttranden)

FÖRFARANDE FÖR GENOMFÖRANDE AV KONKURRENSPOLITIKEN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Förhandsanmälan av en koncentration

(Ärende M.9880 – Permira/Warburg/Tilney/Smith & Williamson)

Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande

(Text av betydelse för EES)

(2020/C 223/05)

1. Europeiska kommissionen mottog den 26 juni en anmälan av en föreslagen koncentration i enlighet med artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽¹⁾.

Denna anmälan berör följande företag:

- Permira Holdings Limited (*Permira*, Guernsey).
- Warburg Pincus LLC (*Warburg Pincus*, Förenta staterna).
- Tilney Group Limited (*Tilney*, Förenade kungariket), som ytterst kontrolleras av Permira Holdings Limited (*Permira*, Guernsey).
- Smith & Williamson Holdings Limited (*Smith & Williamson*, Förenade kungariket).

Permira och Warburg Pincus förvärvar, på det sätt som avses i artiklarna 3.1 b och 3.4 i koncentrationsförordningen, gemensam kontroll över hela Smith & Williamson och Tilney. Koncentrationen genomförs genom förvärv av aktier.

2. De berörda företagen bedriver följande affärsverksamhet:

- Permira är ett riskkapitalbolag som tillhandahåller investeringsförvaltningstjänster till ett antal investeringsfonder.
- Warburg Pincus är ett globalt riskkapitalbolag med huvudkontor i New York. Warburg Pincus portföljföretag är verksamma inom en rad sektorer, bland annat energi, finansiella tjänster, hälso- och sjukvård, industri- och företagstjänster, teknik, media och telekommunikation.
- Tilney är en oberoende förmögenhetsförvaltare med huvudkontor i London och kontor i hela Förenade kungariket. Tilneys är huvudsakligen verksam inom finansiell planering, portföljförvaltning och rådgivningstjänster till privatkunder.
- Smith & Williamson är ett oberoende finansinstitut med säte i London och kontor i hela Storbritannien och Irland. Smith & Williamson erbjuder professionella och finansiella tjänster samt investeringstjänster till privatpersoner och företag.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda transaktionen kan omfattas av koncentrationsförordningen, dock med det förbehållet att ett slutligt beslut i denna fråga fattas senare.

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1 (koncentrationsförordningen).

Det bör noteras att detta ärende kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande, i enlighet med kommissionens tillkännagivande om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa koncentrationer enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽²⁾.

4. Kommissionen uppmanar berörda tredje parter att till den lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna ska ha kommit in till kommissionen senast tio dagar efter detta offentliggörande. Följande referens bör alltid anges:

M.9880 – Permira/ Warburg/Tilney/Smith & Wiliamson

Synpunkterna kan sändas till kommissionen per e-post, per fax eller per brev. Använd följande kontaktuppgifter:

E-post: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 22964301

Adress:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bryssel
BELGIEN

⁽²⁾ EUT C 366, 14.12.2013, s. 5.

ÖVRIGA AKTER

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Offentliggörande av en ansökan om godkännande av en ändring, som inte är en mindre ändring, av en produktspecifikation i enlighet med artikel 50.2 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel

(2020/C 223/06)

I enlighet med artikel 51 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 ⁽¹⁾ ges rätt att göra invändningar inom tre månader från dagen för detta offentliggörande.

ANSÖKAN OM GODKÄNNANDE AV EN ÄNDRING AV PRODUKTSPECIFIKATIONEN FÖR SKYDDADE URSPRUNGSBETECKNINGAR ELLER SKYDDADE GEOGRAFISKA BETECKNINGAR SOM INTE ÄR EN MINDRE ÄNDRING

Ansökan om godkännande av en ändring i enlighet med artikel 53.2 första stycket i förordning (EU) nr 1151/2012

”Casciotta d’Urbino”

EU-nr: PDO-IT-0005-AM01 - 30.07.2018

SUB (X) SGB ()

1. Ansökande grupp och berättigat intresse

Consorzio di Tutela Casciotta d’Urbino DOP [Sammanslutningen för skydd av den skyddade ursprungsbezeichnung ”Casciotta d’Urbino”], Via Corbara, 81 – 61030 Colli Metauro (Pesaro e Urbino, Italien), tfn +39 0721879832, fax +39 0721879807, e-post casciotadiurbino@it

Sammanslutningen för skydd av den skyddade ursprungsbezeichnung ”Casciotta d’Urbino” utgörs av ostmakare som producerar ”Casciotta d’Urbino”. Sammanslutningen har behörighet att ansöka om ändring enligt artikel 13.1 i det italienska jordbruks- och skogsbruksministeriets dekret nr 12511 av den 14 oktober 2013.

2. Medlemsstat eller tredjeland

Italien

3. Rubrik i produktspecifikationen som berörs av ändringen (ändringarna)

- ☐ Produktens namn
- ☒ Produktbeskrivning
- ☒ Geografiskt område
- ☒ Bevis på ursprung
- ☒ Produktionsmetod
- ☐ Samband
- ☒ Märkning
- ☒ Övrigt: artiklarna i specifikationen ges nya namn och vissa artiklar rörande beteckningen och kontrollorganet läggs till.

⁽¹⁾ EUT L 343, 14.12.2012, s. 1.

4. Typ av ändring(ar)

- ☐ Ändring av produktspecifikationen för en registrerad SUB eller SGB som inte kan anses som en mindre ändring i enlighet med artikel 53.2 tredje stycket i förordning (EU) nr 1151/2012.
- ☒ Ändring av produktspecifikationen för en registrerad SUB eller SGB, för vilken det inte har offentliggjorts något sammanfattande dokument (eller motsvarande), som inte kan anses som en mindre ändring i enlighet med artikel 53.2 tredje stycket i förordning (EU) nr 1151/2012.

5. Ändring(ar)

Den skyddade ursprungsbeteckningen "Casciotta d'Urbino" registrerades i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1107/96 enligt det förfarande som anges i artikel 17 i rådets förordning (EEG) nr 2081/92.

Uppgifterna om den aktuella skyddade ursprungsbeteckningen återfinns i det italienska jordbruks- och skogsbruksministeriets dekret av den 4 augusti 1993, i sammanfattningen och i en femsidig rapport.

Syftet med denna ändring är därför att föra in all information i dessa olika dokument i produktspecifikationen så att specifikationen uppfyller förordningens krav.

Beskrivning av produkten

Ändringen gäller artikel 2 i specifikationen (italienska jordbruks- och skogsbruksministeriets dekret av den 4 augusti 1995), nu punkt 3.2 i det sammanfattande dokumentet.

— Den övre gränsen för osthjulens storlek ska höjas.

Den nuvarande meningen:

"Hjulhöjd från 5 cm till 7 cm"

ska ersättas med följande text:

"Hjulhöjd från 5 cm till 9 cm"

Kontroller som gjorts under åren har visat att osthjulet kan vara högre än de sju cm som för närvarande anges i specifikationen, samtidigt som kraven för diameter och vikt är desamma.

Detta mått bör rättas till så att ostarna inte bedöms som olagliga enbart på grund av ett misstag som begicks när produktspecifikationen utarbetades eftersom de uppgifter som var tillgängliga inte helt motsvarade de faktiska omständigheterna i samband med framställningen av "Casciotta d'Urbino".

— Följande mening läggs till:

"Alla ämnen som tillåts enligt gällande regler får användas för att täcka ostarnas yta. Denna yta (skorpan) är oätlig."

Även om metoden, som tillämpas av vissa ostmakare, inte är förbjuden enligt gällande specifikation, verkar det lämpligt att lägga till denna uttryckliga hänvisning.

Geografiskt område

Det geografiska området har anpassats för att spegla administrativa förändringar som innebär att vissa kommuner hör till provinsen Rimini. Artikel 1 i specifikationen (italienska jordbruks- och skogsbruksministeriets dekret av den 4 augusti 1995), punkt f i sammanfattningen, punkt 4 i det sammanfattande dokumentet.

Den nuvarande formuleringen:

"'Casciotta d'Urbino' framställs och mognar i provinsen Pesaro e Urbino, vilket också är det område som den använda mjölken kommer ifrån."

Ska ersättas av följande text:

"'Casciotta d'Urbino' framställs och mognar i provinsen Pesaro e Urbino, samt i kommunerna Novafeltria, Talamello, Sant'Agata Feltria, Casteldelci, Maiolo, San Leo och Pennabilli i provinsen Rimini. Detta är också det område som den använda mjölken kommer ifrån."

Självva det geografiska området har inte förändrats men vissa kommuner som var en del av provinsen Pesaro e Urbino när beteckningen registrerades tillhör nu provinsen Rimini.

Bevis på ursprung

En särskild artikel om bevis på ursprung, som saknas i den nuvarande specifikationen, läggs till.

Denna artikel lyder som följer:

*"Artikel 4**Bevis på ursprung*

Varje led i produktionsprocessen övervakas och alla inkommande och utgående produkter registreras. Detta säkerställer produktpårbarhet, något som också underlättas av att kontrollorganet registrerar jordbrukare, ostmakare, mogningslokaler, portionsskärare och förpackare och säkerställer att alla kvantiteter som produceras omgående redovisas. Alla fysiska eller juridiska personer som är inskrivna i registren kontrolleras av kontrollorganet i enlighet med bestämmelserna i produktspecifikationen och i den gällande kontrollplanen."

Genom att införa uppgifter som styrker ursprunget kommer produktspecifikationen att uppfylla kraven i förordning (EU) nr 1151/2012.

Produktionsmetod

— Det första stycket i artikel 2 i produktspecifikationen ändras genom att:

- beskrivningen av osten som "eftervärmd ost" och
- frasen "från två dagliga mjölkningstillfällen" tas bort.

Den nuvarande formuleringen:

"Casciotta d'Urbino' är en eftervärmd ost, framställd av mjölk – mellan 70 % och 80 % fårmjölk och med komjölk från två dagliga mjölkningstillfällen som svarar för återstående 20–30 % – från det område som beskrivs i artikel 3."

ersätts med följande:

"Casciotta d'Urbino' är en ost framställd av mjölk – mellan 70 % och 80 % hel fårmjölk och med hel komjölk som svarar för återstående 20–30 % – från det område som beskrivs i artikel 3."

Anledningen till att ordet "eftervärmd" tas bort är att "Casciotta d'Urbino" inte uppfyller kraven för att definieras som en "eftervärmd ost" (formaggio a pasta semicotta) enligt de vanligaste klassificeringssystemen. Under årens lopp har denna definition skapat vissa problem i kontrollfasen. Genom att ta bort denna term korrigeras därför en felaktighet i den nuvarande specifikationen, samtidigt som produktens profil eller egenskaper inte ändras.

Borttagandet av hänvisningen till två dagliga mjölkningstillfällen beror på behovet av att införa möjligheten att använda system för robotmjölkning.

Tester som gjorts under åren har visat att det räcker att kontrollera att en ost uppfyller kravet på förhållandet mellan fett- och kaseinhalt för att säkerställa att den har de egenskaper som anges i produktspecifikationen. Användning av system för robotmjölkning påverkar inte mjölkens tekniska eller vetenskapliga egenskaper samtidigt som djurens välfärd förbättras.

- Uppgifter om djurraser och foderhållning, som hittills enbart har varit tillgängliga i dokument som förvaras hos sammanslutningen för skydd av den skyddade ursprungsbeteckningen "Casciotta d'Urbino", ska inkluderas i specifikationen.

Förteckningen över raser i dokumentet som används för att registrera namnet "Casciotta d'Urbino" bör i själva verket betraktas som en representativ, snarare än uttömmande, förteckning över de fårraser som förekom på gårdarna vid tidpunkten för registreringen.

I dokumentationen som medföljer ansökan om registrering som ingår i kommissionens handlingar förekommer inga nötkreatursraser, även om följande fårraser nämns: Sarda, Sopravvissana, Gentile di Puglia, Vissana och Merino.

I de mer omfattande och detaljerade dokumenten från producentföreningen hänvisas till följande

fårraser: Sarda, Sopravvissana, Gentile di Puglia, Merino, Comisana, Massese, Vissana, Cornella White, Fabrianese, Pinzirita och korsningar mellan dessa raser;

nötkreatursraser: italiensk frisk, italiensk brun, italiensk rödbrokig, Jersey och korsningar mellan dessa raser.

En fullständig förteckning över de får- och nötkreatursraser vilkas mjölk används vid framställningen av "Casciotta d'Urbino" läggs följaktligen till i specifikationen enligt förslaget.

Följande fårraser läggs också till enligt förslaget: Delle Langhe, Lacuane och Assaf.

Tillägget av ovanstående raser motiveras också av att de anpassas till halvöppen lösdrift. I cirka tio år har gårdarna ofta varit utsatta för skadliga attacker från vargar som strövar i området, även under dagtid, vilket tvingar bönderna att förkorta betesperioderna och i första hand välja raser som är bättre lämpade att vid behov hållas inomhus.

Den nya text som ska införas lyder som följer:

"Fårraserna är: Sarda, Sopravvissana, Gentile di Puglia, Merino, Comisana, Massese, Vissana, Cornella White, Fabrianese, Delle Langhe, Lacuane, Assaf, Pinziriti och korsningar mellan dessa raser.

Komjölken ska erhållas från italiensk frisisk ko, italiensk brun ko, italiensk rödbrokig ko, Jersey och korsningar mellan dessa raser."

Vad gäller djurfoder konstateras i texten:

"Djuren kan hållas i stallar eller beta fritt.

Basfoderstaten för mjölkarna består av grönfoder (färskt eller ensilage), tilläggfoder och kraftfoder och ska till minst 50 % härröra från det ursprungsområde som anges i artikel 3. Denna foderstat ges till mjölkande kor såväl som till sinkor och kvigor äldre än 7 månader. Minst 75 % av torrsubstansen i dagsgivan av grönfoder ska härröra från foderråvaror som producerats inom det mjölkproducerande område som anges i artikel 3. Tillåten foderråvara är: färskt gräs från permanent eller tillfällig ängsmark, vallväxter, hö framställt genom torkning av vallväxter på fältet, spannmålshalm, ensilage, hackat grönfoder och silohö. Tillåtet basfoder är: spannmål och spannmålsderivat, fodergröt av majs, oljerika frön och derivat av dessa, rotknölar och rötter, torkade foderväxter samt derivat från sockerindustrin, såsom melass och/eller melassderivat men endast som tekniska tillsatser och smakförstärkare, och dessa får högst utgöra 2,5 % av torrsubstansen i dagsgivan. Dessutom tillåts baljväxtfrön och torkad carob samt deras derivat, fett, mineralsalter som är godkända enligt gällande lagstiftning samt tillsatser såsom vitaminer, spårämnen, aminosyror, aromämnen och antioxidationsmedel som är godkända enligt gällande lagstiftning, med tillägget att alla antioxidanter och aromämnen som används måste vara naturliga eller naturidentiska. Användning av inaktiv bryggerijäst i förblandade livsmedelstillsatser tillåts också.

Färens basfoderstat består av grönfoder (färskt eller ensilage), tilläggfoder och/eller kraftfoder och ska till minst 50 % härröra från det ursprungsområde som anges i artikel 3. Minst 75 % av torrsubstansen i dagsgivan av grönfoder ska härröra från foderråvaror som producerats inom det mjölkproducerande område som anges i artikel 3.

På grund av den pågående avfolkningen av jordbruket samt geografiska och klimatiska förhållanden kan det geografiska området, nu eller i framtiden, inte förväntas tillfredsställa gårdarnas hela behov av foder. Grönfodret för båda typerna av djur kommer därför inte uteslutas från det geografiska området. Eftersom det inte finns någon möjlighet att ersätta detta med annat grönfoder av bästa kvalitet inom området är det därför nödvändigt att tillåta användning av grönfoder, koncentrat och tillskottsfoder som hämtas utanför området. Dessa produkter är i hög grad nedbrytbara och lättlösliga (foder med en partikelstorlek understigande 0,8 cm) och tillför energi (i första hand i form av reservkolhydrater såsom stärkelse) samt lättillgängligt protein för mikrobiomet. Eftersom deras roll begränsas till en fysiologisk funktion till stöd för mikrobiomet påverkar de inte egenskaperna för mjölken eller "Casciotta d'Urbino". Intaget av en rik, grönfoderbaserad föda, där minst 75 % av torrsubstansen i grönfodret i dagsgivan produceras i området, bidrar till råmaterialets och slutprodukten kemiska och organoleptiska egenskaper. Det utgör därför en viktig länk mellan råmaterialet, slutprodukten och territoriet."

Genom denna ändring uppfylls kravet att produktspecifikationen ska uppfylla kraven i förordning (EU) nr 1151/2012.

— Ändring av artikel 2 a i den nuvarande specifikationen:

I denna artikel anges nu att mjölken kan vara obehandlad eller pastöriserad. Enligt artikeln medges också användningen av startkulturer. Meningen som beskriver stadiet efter extraktion av ostmassan har också formulerats om.

Den nuvarande formuleringen:

”Får- och/eller komjölken ystas vid cirka 35 °C med flytande eller pulverformigt löpe. Ostarna måste pressas manuellt i lämpliga former med användning av den karakteristiska tekniken.”

Stycket ska ersättas av följande text:

”Den obehandlade eller pastöriserade får- och komjölken ystas vid cirka 35 °C med flytande eller pulverformigt löpe. Även startkulturer får användas. Ostmassan måste placeras i lämpliga former för att pressa ut vasslen.”

Eftersom det i den nuvarande specifikationen inte anges om mjölken ska vara obehandlad eller pastöriserad har det ansetts lämpligt (bland annat för att medge en korrekt tillsyn) att ange att mjölken som används kan vara antingen obehandlad eller värmebehandlad. Detta har i själva verket alltid varit rutin vid framställningen av ”Casciotta d’Urbino”.

Den allmänna förbättringen i mjölkens mikrobiologiska egenskaper som uppnått under de senaste åren har lett till en betydande minskning av de bakterier som förekommer, något som i vissa fall har skapat problem i koagulerings- och mognadsfasen. För att lösa dessa potentiella problem inkluderar specifikationen nu alternativet att använda laktiska startkulturer.

— Artikel 2 b har ändrats.

Den nuvarande formuleringen:

”Ostmakarna kan antingen torrsalta ostarna eller alternera mellan saltlösning och torrsaltning. Ostarna måste lämnas att mogna under 20–30 dagar vid en temperatur av 10–14 °C och en fuktighet på 80–90 %, beroende på storlek.”

Stycket ska ersättas av följande text:

”Saltning: Ostmakarna kan antingen torrsalta ostarna eller använda saltlösning. Ostarna måste lämnas att mogna under 15–30 dagar vid en temperatur av 8–14 °C och en fuktighet på 80–90 %, beroende på storlek.”

Beskrivningen av saltningsmetoderna har ändrats, lägsta mogningstid har minskats från 20 till 15 dagar och lägsta mogningstemperatur har minskats från 10 °C till 8 °C.

När tillverkarna använde ordet ”alternera” i specifikationen var deras avsikt att de båda alternativen skulle vara ”alternativ”, dvs. att ostmakarna kan välja mellan de båda alternativen. Man har därför beslutat att förenkla beskrivningen av denna fas i framställningen för att undvika alla missuppfattningar.

De tekniska framsteg som anammats av ostmakarna under åren, bland annat anpassningar för att uppfylla EU:s lagstiftning inom hälsa och hygien, har förbättrat produktionsprocessen, vilket innebär att de standarder som anges i produktspecifikationen för ”Casciotta d’Urbino” kan uppnås med en kortare mogningstid.

De lägre mogningstemperaturerna var nödvändiga eftersom den senaste tidens användning av noggrannare termometrar på de platser där ”Casciotta d’Urbino” mognar har avslöjat behovet av en översyn av denna parameter för att förebygga att en viss produkt inte motsvarar kraven för ”Casciotta d’Urbino”.

Samband

Specifikationen ska också innehålla en särskild artikel om sambandet som hittills bara har förekommit i sammanfattningen. Informationen från punkterna d och f i sammanfattningen ska därför inkluderas i specifikationen som artikel 6 med rubriken ”Samband med det geografiska området”. Viss information har också lagts till i enlighet med bestämmelserna i EU:s förordning.

Den artikel som ska införas lyder som följer:

”Artikel 6

Samband med det lokala området

Det geografiska sambandet uppkommer genom specifika lokala förhållanden i fråga om jordmån och klimat, samt metoderna för mjölkproduktion, som i huvudsak sker med utnyttjande av lokala betesmarker. Ett rationellt utnyttjande av allvarligt skadade betesmarker eller sådana som kan bli allvarligt skadade förebygger överexploatering och förbättrar betesmarkernas egenskaper genom att medge en bättre balans mellan jordbruk, skog och betesmarker. En bidragande faktor är grönfoderodlingens extensifiering som, förutom att säkerställa underhållet av jordbruks- och skogsbruksmark, ger grönfodret dess typiska sammansättning och mjölken och därmed även osten dess karakteristiska doft och smak. Viktiga mänskliga faktorer är bland annat ostens historiska förekomst och hur den har spridits i hela det avgränsade området.

Uppfödning av får och nötboskap går tillbaka ända till 1500-talet, när den aktivt uppmuntrades av grevarna av Montefeltro och Rovere för att begränsa den alternerande beteshållningen på deras marker.

En mängd uppgifter som går tillbaka till renässansen styrker den historiska förekomsten av oststillverkning inom det avgränsade området.

Produktens specifika egenskaper bestäms av dess storlek, vikt och hjulhöjd, som är nära knutna till användningen av terrakotta- och keramikformar med en sluten, konvex botten och ett litet hål för att låta vasslan rinna ut, typiska för Urbaniaområdet.

En annan mycket speciell egenskap är sammansättningen av den mjölkblandning som används för att framställa osten (70 % får mjölk och 30 % komjölk).

Produktionsmetoderna, hundraåriga traditioner och klimat- och miljöförhållandena ger denna produkt dess speciella organoleptiska och kommersiella egenskaper. "Casciotta d'Urbino" har en tunn skorpa som i regel blir halmfärgad när osten mognat. När den delas är ostmassan ljus halmfärgad med en mjuk och kornig konsistens och med typiska, glect utspridda pipor (så kallade buchini, som uppkommer genom den naturliga gasbildningen). Eftersom "Casciotta d'Urbino" inte mognar behåller den de smaker som är typiska för färsk mjölk, något som framför allt märks i dess friska och aromatiska doft. "Casciotta d'Urbino" har en söt, rund och angenämt syrlig smak, typisk för får- och komjölk."

Märkning

Artikeln som gäller hur produkten ska märkas och marknadsföras ska utökas (artikel 3 i den nuvarande specifikationen, artikel 8 i den föreslagna specifikationen). Uppgifterna på SUB-logotypen, som hittills beskrivits i en bilaga, ska nu också inkluderas i produktspecifikationens huvudtext.

Den nuvarande formuleringen, som lyder som följer:

"När de släpps ut på marknaden måste ostar med ursprungsbeteckningen 'Casciotta d'Urbino' märkas med den logotyp som visas i bilaga A (en integrerad del av detta dekret) som en garanti för att de uppfyller alla relevanta rättsliga krav."

Den ersätts med följande text:

"Ostar med den skyddade ursprungsbeteckningen 'Casciotta d'Urbino' släpps ut på marknaden antingen hela eller i bitar."

En etikett med information måste anbringas på en av den marknadsförda produktens två platta sidor.

Förutom produktens logotyp, EU-symbolen och särskilda formuleringar (enligt EU:s regler) samt den information som krävs enligt lag, måste denna etikett även innehålla följande upplysningar som återges på ett tydligt och läsbart sätt:

- "Casciotta d'Urbino", som inte får översättas, följt av antingen initialerna (DOP) (eller SUB) eller utskrivet med den översättbara formuleringen "Denominazione di Origine Protetta" (skyddad ursprungsbeteckning).
- Ostmakarens, mogningslokalernas och förpackningsföretagets namn, firmanamn och adress.

Produkten kan säljas vakuumpförpackad, antingen hel eller i bitar.

Hänvisningar till namn, företagsnamn eller varumärkesnamn får användas, under förutsättning att dessa inte är av lovordande karaktär och inte är ämnade att vilseleda konsumenterna. Även andra sanningsenliga och verifierbara hänvisningar som är tillåtna enligt gällande lagstiftning får användas, under förutsättning att dessa inte strider mot produktspecifikationens syfte och innehåll.

Logotypen består av en enkel teckning av ett osthjul med en fjärdedel utskuren. Osten är färgad i två nyanser av halmgult (pantone 102 och pantone 100) och med blå konturer (pantone reflexblå).

Ett rött (pantone 032), svalstjärtformat band sticker fram under osthjulet.

Ovanför logotypen står orden "Casciotta d'Urbino" i en halvcirkel (typsnitt Futura Bold i pantone reflexblå).

Logotypen kan anpassas till olika användningsområden.

Artikeln förbättras genom tillägget av information som gör den mer heltäckande och lättare för konsumenterna att förstå.

Annat

— En särskild artikel om produktnamnet, som saknas i den nuvarande specifikationen, läggs till.

Denna artikel lyder som följer:

"Artikel 1

Den skyddade ursprungsbeteckningen (SUB) 'Casciotta d'Urbino' får endast användas för ost som uppfyller de villkor och krav som anges i denna produktspecifikation."

— En särskild artikel om kontrollorganet, som saknas i den nuvarande specifikationen, läggs till.

Denna nya artikel lyder som följer:

"Artikel 7

Inspektioner

I enlighet med förordning (EU) nr 1151/2012 ska ett kontrollorgan kontrollera att produkten uppfyller specifikationens krav.

Inspektionerna för att kontrollera att produkten uppfyller specifikationens krav utförs av den offentliga kontrollmyndigheten (APC) från L'Agenzia per i Servizi nel Settore Agroalimentare delle Marche [Markernas livsmedels- och jordbruksbyrå] (ASSAM) (Via dell'Industria n. 1 I-60027 Osimo Stazione (Ancona, Italien), tfn +39 0718081, fax +39 07185979, e-post direzione@assam.marche.it)"

Genom denna ändring uppfylls kravet att produktspecifikationen ska uppfylla kraven i förordning (EU) nr 1151/2012.

— Specifikationens artiklar har döpts om och några artiklar om kontrollorganet har lagts till. Specifikationen har därför nu följande struktur:

Artikel 1 Namn, Artikel 2 Produktbeskrivning, Artikel 3 Geografiskt område, Artikel 4 Bevis på ursprung, Artikel 5 Framställningsmetod, Artikel 6 Samband med det geografiska området, Artikel 7 Inspektioner, Artikel 8 Förpackning och märkning.

Genom ändringen blir det möjligt att samla all den information som krävs enligt förordningen i specifikationen och göra den mer lättläst.

SAMMANFATTANDE DOKUMENT

"Casciotta d'Urbino"

EU-nr: PDO-IT-0005-AM01 – 30.7.2018

SUB (X) SGB ()

1. Namn [på SUB eller SGB]

"Casciotta d'Urbino"

2. Medlemsstat eller tredjeland

Italien

3. Beskrivning av jordbruksprodukten eller livsmedlet

3.1 Produkttyp

Klass 1.3 Ost

3.2 Beskrivning av den produkt för vilken namnet i punkt 1 är tillämpligt

När den släpps ut på marknaden har "Casciotta d'Urbino" SUB följande typiska egenskaper:

form: ett platt, cylinderformat osthjul med rundade sidor;

mått: 12–16 cm i diameter och 5–9 cm hög;

vikt mellan 800 g och 1 200 g beroende på storlek;

utseende: tunn skorpa, cirka 1 mm tjock, halmfärgad mot slutet av mognadsprocessen;

massa: mjuk och kornig inre konsistens med glest utspridda pipor; ostmassan är vitaktigt halmfärgad när den skärs upp;

smak: mild smak, typisk för de särskilda osttillverkningsmetoder som används;

fett i torrsubstans: minst 45 %. Produkten används som matost.

Alla ämnen som tillåts enligt gällande regler får användas för att täcka ostarnas yta. Denna yta (skorpan) är oätlig.

3.3 Foder (endast för produkter av animaliskt ursprung) och råvaror (endast för bearbetade produkter)

"Casciotta d'Urbino" är en ost framställd av mellan 70 och 80 % fårmjölk och där komjolk svarar för återstående 20–30 %.

Följande typer av får tillåts: Sarda, Sopravvissana, Gentile di Puglia, Merino, Comisana, Massese, Vissana, Cornella White, Fabrianese, Delle Langhe, Lacaune, Assaf, Pinzirita och korsningar mellan dessa raser.

Komjölken ska erhållas från italiensk frisisk ko, italiensk brun ko, italiensk rödbrokig ko, Jersey och korsningar mellan dessa raser.

Djuren kan hållas i stallar eller beta fritt.

Minst 50 % av basfoderstaten, som består av grönfoder (färskt eller ensilage), tilläggsfoder och kraftfoder och som ges till mjölkande kor såväl som till sinkor och kvigor äldre än 7 månader, måste komma från det område som anges i punkt 4. Minst 75 % av torrsubstansen i dagsgivan av grönfoder ska härröra från foderråvaror som producerats inom det mjölkproducerande område som anges i punkt 4. Tillåten foderråvara är: färskt gräs från permanent eller tillfällig ängsmark, vallväxter, hö framställt genom torkning av vallväxter på fältet, spannmålshalm, ensilage, hackat grönfoder och silohö. Tillåtet basfoder är: spannmål och spannmålsderivat, fodergröt av majs, oljerika frön och derivat av dessa, rotknölar och rötter, torkade foderväxter samt derivat från sockerindustrin, såsom melass och/eller melassderivat men endast som tekniska tillsatser och smakförstärkare, och dessa får högst utgöra 2,5 % av torrsubstansen i dagsgivan. Dessutom tillåts baljväxtfrön och torkad carob samt deras derivat, fett, mineralsalter som är godkända enligt gällande lagstiftning samt tillsatser såsom vitaminer, spårämnen, aminosyror, aromämnen och antioxidationsmedel som är godkända enligt gällande lagstiftning, med tillägget att alla antioxidanter och aromämnen som används måste vara naturliga eller naturidentiska. Användning av inaktiv bryggerijäst i förblandade livsmedelstillsatser tillåts också.

Minst 50 % av basfoderstaten – grönfoder (färskt eller ensilage), tilläggsfoder och/eller kraftfoder – som ges till fåren måste komma från det angivna geografiska området. Minst 75 % av torrsubstansen i dagsgivan av grönfoder ska härröra från foderråvaror som producerats inom det mjölkproducerande område som anges i punkt 4.

På grund av den pågående avfolkningen av jordbruket samt geografiska och klimatiska förhållanden kan det geografiska området, nu eller i framtiden, inte förväntas tillfredsställa gårdarnas hela behov av foder. Grönfodret för båda typerna av djur kommer därför inte uteslutande från det geografiska området. Eftersom det inte finns någon möjlighet att ersätta detta med annat grönfoder av bästa kvalitet som hämtas inom området är det därför nödvändigt att tillåta användning av grönfoder, koncentrat och tillskottsfoder som kommer utanför området. Dessa produkter är i hög grad nedbrytbara och lösliga (foder med en partikelstorlek understigande 0,8 cm) och tillför energi (i första hand i form av reservkolhydrater såsom stärkelse) samt lättillgängligt protein för mikrobiomet. Eftersom deras roll begränsas till en fysiologisk funktion till stöd för mikrobiomet påverkar de inte egenskaperna för mjölken eller "Casciotta d'Urbino". Intaget av en rik, grönfoderbaserad föda, där minst 75 % av torrsubstansen i grönfodret i dagsgivan produceras i området, bidrar till råmaterialets och slutprodukten kemiska och organoleptiska egenskaper. Det utgör därför en viktig länk mellan råmaterialet, slutprodukten och territoriet.

3.4 Särskilda steg i produktionsprocessen som måste äga rum i det avgränsade geografiska området

Samtliga steg i produktionsprocessen (uppfödning av boskapen, mjölkning, ostframställning och mognad) måste äga rum i det angivna geografiska området.

3.5 Särskilda regler för skivning, rivning, förpackning osv. av den produkt som det registrerade namnet avser

Ostar med den skyddade ursprungsbeteckningen "Casciotta d'Urbino" släpps ut på marknaden antingen hela eller i bitar. Produkten kan säljas vakuumförpackad, antingen hel eller i bitar.

3.6 Särskilda regler för märkning av den produkt som det registrerade namnet avser

En etikett med information måste anbringas på en av den marknadsförda produktens två platta sidor.

Förutom produktens logotyp, EU-symbolen och särskilda formuleringar (enligt EU:s regler) samt den information som krävs enligt lag, måste denna etikett även innehålla följande upplysningar som visas på ett tydligt och läsbart sätt:

- "Casciotta d'Urbino", som inte får översättas, följt av antingen initialerna (DOP) (eller SUB) eller utskrivet med den översättbara formuleringen "Denominazione di Origine Protetta" (skyddad ursprungsbeteckning).
- Ostmakarens, mogningslokalernas och förpackningsföretagets namn, firmanamn och adress.

Hänvisningar till namn, företagsnamn eller varumärkesnamn får användas, under förutsättning att dessa inte är av lovordande karaktär och inte är ämnade att vilseleda konsumenterna. Även andra sanningsenliga och verifierbara hänvisningar som är tillåtna enligt gällande lagstiftning får användas, under förutsättning att dessa inte strider mot produktspecifikationens syfte och innehåll.

Logotypen består av en enkel teckning av ett osthjul med en fjärdedel utskuren. Osten är färgad i två nyanser av halmgult (pantone 102 och pantone 100) och med blå konturer (pantone reflexblå).

Ett rött (pantone 032), svalstjärntformat band sticker fram under osthjulet.

Ovanför logotypen står orden "Casciotta d'Urbino" i en halvcirkel (typsnitt Futura Bold i pantone reflexblå).

Logotypen kan anpassas till olika användningsområden.

4. Kort beskrivning av det geografiska området

"Casciotta d'Urbino" framställs och mognar i provinsen Pesaro e Urbino, samt i kommunerna Novafeltria, Talamello, Sant'Agata Feltria, Casteldelci, Maiolo, San Leo och Pennabilli i provinsen Rimini. Detta är också det område som den använda mjölken kommer ifrån.

5. Samband med det geografiska området

Det geografiska sambandet uppkommer genom specifika lokala förhållanden i fråga om jordmån och klimat, samt metoderna för mjölkproduktion, som i huvudsak sker med utnyttjande av lokala betesmarker. Ett rationellt utnyttjande av allvarligt skadade eller nedsatta betesmarker förebygger överexploatering och förbättrar betesmarkernas egenskaper genom att medge en bättre balans mellan jordbruks- och skogsbruksmark och betesmarker. En bidragande faktor är grönfoderodlingens extensivering som, förutom att säkerställa underhållet av jordbruks- och skogsbruksmark, ger grönfodret dess typiska sammansättning och mjölken och därmed även osten dess karakteristiska doft och smak. Viktiga mänskliga faktorer är bland annat ostens historiska förekomst och hur den har spridits i hela det avgränsade området.

Uppfödning av får och nötboskap går tillbaka ända till 1500-talet, när den aktivt uppmuntrades av grevarna av Montefeltro och Rovere för att begränsa den alternerande beteshållningen på deras marker.

En mängd uppgifter som går tillbaka till renässansen styrker den historiska förekomsten av osttillverkning inom det avgränsade området.

Produktens specifika egenskaper bestäms av dess storlek, vikt och hjulhöjd, som är nära knutna till användningen av terrakotta- och keramikformar med en sluten, konvex botten och ett litet hål för att låta vasslan rinna ut, typiska för Urbaniaområdet.

En annan mycket speciell egenskap är sammansättningen av mjölkblandningen som används för att framställa osten (70 % fårmjolk och 30 % komjolk).

Produktionsmetoderna, hundraåriga traditioner och klimat- och miljöförhållandena ger denna produkt dess speciella organoleptiska och kommersiella egenskaper. "Casciotta d'Urbino" har en tunn skorpa som i regel blir halmfärgad när osten mognat. När den delas är ostmassan ljus halmfärgad med en mjuk och kornig konsistens och med typiska, glest utspridda pipor (så kallade buchini, som uppkommer genom den naturliga gasbildningen). Eftersom "Casciotta d'Urbino" inte mognar behåller den de smaker som är typiska för färsk mjölk, något som framför allt märks i dess friska och aromatiska doft. "Casciotta d'Urbino" har en söt, rund och angenämt syrlig smak, typisk för får- och komjolk.

Hänvisning till offentliggörandet av produktspecifikationen

(artikel 6.1 andra stycket i denna förordning)

Den konsoliderade texten till produktspecifikationen kan kontrolleras på följande webbplats <http://www.politicheagricole.it/flex/cm/pages/ServeBLOB.php/L/IT/IDPagina/3335>

eller

så kan den nås direkt från startsidan på webbplatsen för ministeriet för jordbruks-, livsmedels- och skogsbrukspolitik (www.politicheagricole.it). Klicka på "Qualità" (längst upp på skärmen) och sedan på "Prodotti DOP, IGP e STG" (till vänster på skärmen) och "Disciplinari di produzione all'esame dell'UE".

Offentliggörande av en ansökan om godkännande av en ändring, som inte är en mindre ändring, av en produktspecifikation i enlighet med artikel 50.2 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel

(2020/C 223/07)

I enlighet med artikel 51 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 ⁽¹⁾ ges rätt att göra invändningar inom tre månader från dagen för detta offentliggörande.

ANSÖKAN OM GODKÄNNANDE AV EN ÄNDRING AV PRODUKTSPECIFIKATIONEN FÖR SKYDDADE URSPRUNGSBETECKNINGAR ELLER SKYDDADE GEOGRAFISKA BETECKNINGAR SOM INTE ÄR EN MINDRE ÄNDRING

Ansökan om godkännande av en ändring i enlighet med artikel 53.2 första stycket i förordning (EU) nr 1151/2012

”Peperone di Senise”

EU-nr: PGI-IT-1532-AM01 – 5.9.2019

SUB () SGB (X)

1. Ansökande grupp och berättigat intresse

Consorzio di tutela del Peperone di Senise Igp

Contrada Mercato CO Casa Comunale, Snc

85038 Senise (provinsen Potenza)

ITALIEN

info@peperonediseniseigp.it

Consorzio di tutela del peperone di Senise Igp (Föreningen för skydd av Peperone di Senise SGB) har rätt att lämna in en ansökan om ändring i enlighet med artikel 13.1 i dekret nr 12511 av den 14 oktober 2013 från ministeriet för jordbruks-, livsmedels- och skogsbrukspolitik.

2. Medlemsstat eller tredjeland

Italien

3. Rubrik i produktspecifikationen som berörs av ändringen(ändringarna)

☒ Produktens namn

☒ Produktbeskrivning

☐ Geografiskt område

☐ Bevis på ursprung

☒ Produktionsmetod

☐ Samband

☒ Märkning

☐ Annat [specificera]

4. Typ av ändring(ar)

☐ Ändring av produktspecifikationen för en registrerad SUB eller SGB som inte kan anses som en mindre ändring i enlighet med artikel 53.2 tredje stycket i förordning (EU) nr 1151/2012.

⁽¹⁾ EUT L 343, 14.12.2012, s. 1.

- ☒ Ändring av produktspecifikationen för en registrerad SUB eller SGB, för vilken det inte har offentliggjorts något sammanfattande dokument (eller motsvarande), som inte kan anses som en mindre ändring i enlighet med artikel 53.2 tredje stycket i förordning (EU) nr 1151/2012.

5. Ändringar

Produktens namn

Namnet "Peperone di Senise" ska ändras till "Peperoni di Senise".

I punkt 3 i sammanfattningen av den 25 mars 1996 angavs namnet "Peperone di Senise" i stället för "Peperoni di Senise", eftersom detta används både i led f i sammanfattningen och i hela produktspecifikationen för det namn som Italien lämnade in 1996 i enlighet med det registreringsförfarande som fastställs i artikel 17 i rådets förordning (EEG) nr 2081/92.

Syftet med denna ändring är att säkerställa konsekvens mellan de två dokumenten och att undvika förvirring i fråga om vilket namn som ska användas för att beskriva denna produkt.

Produktbeskrivning

Artikel 6 i produktspecifikationen

1. Texten "Färg när produkten är redo för försäljning" för de tre typerna av spanskpeppar ("konisk", "stympad" och "böjd"):

— "grön,

— lilaröd."

har ersatts med följande:

"Färg när produkten är redo för försäljning: från grön till lilaröd."

Ändringen tar hänsyn till att produkten gradvis ändrar färg, från grön till röd, under mognadsprocessen.

2. Följande mening:

"Den torkade produkten ska bindas samman på följande sätt:

- I flätor ('serte')/girlinger ('collane') med en längd som varierar från 1,5 till 2,0 meter, där frukterna (som har samma form som de färska frukterna) binds samman till en spiral där varje frukt placeras i cirka 120-gradig vinkel mot nästa. Vattenhalten får inte överstiga 10–12 % och frukterna ska vara vinröda i färgen."

har ersatts med följande:

"Den torkade produkten ska bindas samman på följande sätt:

I flätor ('serte')/girlinger ('collane') av olika längd upp till högst 2,0 meter, där frukterna (som har samma form som de färska frukterna) binds samman till en spiral där varje frukt placeras i en viss vinkel mot nästa. Vattenhalten får inte överstiga 18 % och frukterna ska vara vinröda i färgen."

Denna ändring måste göras för att produkten ska kunna släppas ut på marknaden i flätor/girlinger som är kortare (under 1,5 meter) än vad som tillåts för närvarande, i syfte att uppfylla särskilda krav från marknaden.

Vattenhalten måste höjas eftersom mekanisk torkning inte är tillåten, i enlighet med vad som anges i produktspecifikationen. På grund av klimatet är det emellertid inte möjligt att vidhålla en vattenhalt på 12 % under vissa delar av året, vilket innebär att produkten tidigare inte kunde certifieras trots att den tillverkats i enlighet med kraven i produktspecifikationen.

3. Den torkade produkten kan nu också säljas enligt följande:

"Som individuella frukter, hela eller med stjälken och kärnorna avlägsnade, med en vattenhalt som inte överstiger 18 % och en vinröd färg."

Tack vare ändringen kan "Peperoni di Senise" säljas som individuella frukter eller utan stjälk och kärnor. Denna ändring syftar till att tillgodose efterfrågan hos konsumenterna som föredrar att köpa produkten i paket med individuella frukter i stället för i girlanger/flätor.

4. Följande mening:

"Som ett fint 'pulver' som tillverkas genom att mala de torkade frukterna som har hettats upp i en ugn i syfte att avlägsna det återstående vattnet."

har ersatts med följande:

"Mald, tillverkad av torkade frukter som kan ha hettats upp i en ugn i syfte att avlägsna det återstående vattnet."

Meningen har omformulerats för att inkludera tillverkningen av mald "Peperoni di Senise" som är grövre än det pulver som för närvarande saluförs. Detta görs för att tillgodose särskilda krav från marknaden.

Punkt 3 b i sammanfattningen

5. Följande text:

"Växten är mycket hårdig och anpassade sig väl till Italiens mark- och klimatförhållanden, särskilt i landets södra delar. Den måste emellertid ha tillgång till vatten."

har flyttats till det relevanta avsnittet i det sammanfattande dokumentet (punkt 5).

6. Följande text:

"Senisepepparns frukt utmärker sig genom sitt tunna skal och fruktväggens låga vattenhalt, som gör att den snabbt kan torkas på naturlig väg genom direkt sol."

har ersatts med följande:

"'Peperoni di Senise' utmärker sig genom sitt tunna skal och fruktväggens låga vattenhalt, som gör att den snabbt kan torkas på naturlig väg, genom indirekt sol eller i ventilerade lokaler."

För att förtydliga texten har "Senisepepparns frukt" ersatts med en direkt hänvisning till produktens namn, "Peperoni di Senise", och det sammanfattande dokumentet har anpassats till ändringen i artikel 4.4 i avsnittet om bearbetningsförfarandet i produktspecifikationen. Syftet med ändringen, som respekterar de naturliga metoder som används för att torka produkten, är att undvika att fruktens mycket tunna och känsliga skal skadas genom att den utsätts för direkt sol.

7. Följande text:

"Den bearbetade produkten saluförs i form av 'flätor' eller 'girlinger' av soltorkade frukter, eller i form av ett fint pulver som erhålls genom malning av de torkade frukterna."

har ersatts med följande:

"Den bearbetade produkten saluförs i följande former:

- flätor ('serte')/girlinger ('collane') av olika längd upp till högst 2,0 meter, med frukter (som har samma morfologiska egenskaper som färsk Senisepeppar) som binds samman till en spiral där varje frukt placeras i en viss vinkel mot nästa. Vattenhalten får inte överstiga 18 % och frukterna ska vara vinröda i färgen.
- Som individuella frukter, hela eller med stjälken och kärnorna avlägsnade, med en vattenhalt som inte överstiger 18 % och en vinröd färg.
- Mald, tillverkad av torkade frukter som har hettats upp i en ugn i syfte att avlägsna det återstående vattnet."

Det sammanfattande dokumentet har anpassats till ändringen i det sista stycket i artikel 6 i produktspecifikationen.

Produktionsmetod

Artikel 4

8. Följande perioder för sådd och omplantering:

"Sådd

Period: mellan de tio sista dagarna i februari och den andra tiodagarsperioden i mars.

Omplantering

Period: mellan den andra tiodagarsperioden i maj och de första tio dagarna i juni.”

har ersatts med följande:

”Sådd

Period: februari och mars.

Omplantering

Period: maj till juni.”

Ändringarna i fråga om sådd- och omplanteringsperioderna är kopplade till de ändringar i klimatet som har inträffat över tid. Det bör noteras att dessa ändringar inte påverkar produktens organoleptiska egenskaper.

9. Följande text om omplanteringsmetoden:

”— i gropar som gjorts med en planteringspinne i trä,”

ska ersättas med följande:

”— i gropar som gjorts med en planteringspinne i trä eller med ett annat lämpligt omplanteringsverktyg”

Möjligheten att använda innovativa omplanteringsmetoder har lagts till. Detta kan göra det möjligt att erhålla en produkt av samma kvalitet samtidigt som de problem som manuell omplantering kan orsaka kan minskas betydligt. Detta har ingen inverkan på produktens kvalitet.

10. Följande krav på mellanrum mellan plantorna:

”— Enkel rad: rader som är 25–30 cm långa med 70–80 cm mellanrum mellan raderna.

— Dubbla rader: rader som är 35 cm långa med 35 cm mellan raderna i den dubbla raden och 120 cm mellan två dubbla rader.

— Nedsänkt växtbädd (rasole): rader som är 35 cm långa med 40 cm mellanrum mellan raderna.”

har ersatts med följande:

”Pepparplantorna kan planteras i enkla rader, dubbla rader eller nedsänkta växtbäddar (rasole), med eller utan marktäckningsmaterial, med en lägsta planteringstäthet på 30 000 plantor per hektar och en högsta planteringstäthet på 57 000 plantor per hektar.”

Reglerna om planteringsavstånd har tagits bort, eftersom de ledde till onödigt stora begränsningar i fråga om odlingen och en stor arbetsbörda för jordbrukarna. Ett krav på att tillräckliga investeringar ska göras har lagts till och ett intervall för planteringstäthet har angetts. Ingenting av dessa ändringar har någon skadlig inverkan på produktens egenskaper. Slutligen införs genom den nya formuleringen en möjlighet att använda marktäckningsmaterial för att förbättra skadedjursbekämpningen.

11. Följande bestämmelse om skördeperioden:

”Skördeperiod: från de första tio dagarna i augusti när frukterna får sin utmärkande lilaröda färg.”

har ersatts med följande:

”Skördeperiod: från det att frukterna är redo för försäljning enligt vad som anges i artikel 6 och fram till slutet av plantans växtsäsong.”

Hänvisningen till de första tio dagarna i augusti har ersatts med en hänvisning till den tidpunkt då frukterna är redo för försäljning för att beskriva skördeperioden. Ändringen beror på att växtens produktions- och skördeperiod påverkas av variationer i klimatet.

12. Följande bestämmelse i avsnittet om bearbetningsförfarande:

”Produkten ska skördas när den är helt mogen.”

har ersatts med följande:

"Produkten ska skördas från den tidpunkt då frukternas färg skiftar från grön till röd fram till dess att de blir helt mogna (lilaröda)."

Att tillåta skörd av frukterna innan de är helt mogna som ett alternativ är nödvändigt för att förhindra att de blir övermogna under lagringstiden. Frukterna fortsätter i själva verket att mogna efter skörd, och får då samma röda nyans som när de är helt mogna.

13. Följande bestämmelse i avsnittet om bearbetningsförfarande:

"Frukterna ska spridas ut på tygdukar eller nät i torra och väl ventilerade lokaler i minst två till tre dagar, på en plats dit ljuset inte når."

har ersatts med följande:

"Frukterna får förvaras i skördelådor eller spridas ut på tygdukar eller nät i torra och väl ventilerade lokaler i minst två till tre dagar, på en plats dit ljuset inte når."

Skördelådor används numera i stället för tygdukar, eftersom det är mer hygieniskt.

14. Följande bestämmelse i avsnittet om bearbetningsförfarande:

"En tunn tråd ska trädas genom var och en av stjälkarna, i tur och ordning, och frukterna ska bindas samman till en spiral där varje frukt placeras i en cirka 120-gradig vinkel mot nästa. Det är denna metod som används för att tillverka de särpräglade girlangerna ('collane')/flätorna ('serte')."

har ersatts med följande:

"Frukterna får torkas på ett av följande sätt:

1. Genom att en tunn tråd trädas genom var och en av stjälkarna, i tur och ordning, för att tillverka de särpräglade girlangerna ('collane')/flätorna ('serte') som består av frukter som bundits samman till en spiral, där varje frukt placeras i en viss vinkel mot nästa.
2. Genom att de placeras direkt på spaljéer."

Bearbetningsförfarandet har ändrats, genom att texten "i en cirka 120-gradig vinkel" har strukits. Detta krav har att göra med frukternas placering i en lutande spiral, som ofta är svår för aktörerna att verifiera. Genom den nya formuleringen tillåts även torkning av individuella frukter på spaljéer. Det underlättar de efterföljande stegen i tillverkningen av den torkade produkten.

15. Följande bestämmelse i avsnittet om bearbetningsförfarande:

"Peppargirlangerna ska placeras i sol tills vattenhalten når 10–12 %. De ska därefter placeras i väl ventilerade lokaler."

har ersatts med följande:

"Pepparfrukterna som trätts på en tråd eller i form av individuella, hela frukter ska antingen placeras i indirekt sol eller i väl ventilerade torkningslokaler."

Bestämmelsen om torkning, enligt vilken produkten ska utsättas för solljus tills vattenhalten når 10–12 %, ersätts med en bestämmelse som tillåter antingen indirekt sol eller torkning i väl ventilerade lokaler som ett möjligt alternativ. Syftet med ändringen är att undvika att fruktens mycket tunna och känsliga skal skadas genom att den utsätts för direkt sol.

Det var nödvändigt att stryka specifikationen avseende vattenhalten eftersom det under vissa delar av året inte är möjligt att hålla vattenhalten under 12 % på grund av klimatet. Denna variation påverkar inte produktens organoleptiska egenskaper.

16. Följande bestämmelser i avsnittet om bearbetningsförfarande:

- Efter torkningen ska frukterna hettas upp i en ugn för att avlägsna det återstående vattnet och underlätta krossningen.
- Produkten ska krossas till ett pulver."

har ersatts med följande:

”Efter torkningen kan de frukter som ska malas hettas upp i en ugn för att avlägsna det återstående vattnet.”

Genom den nya formuleringen görs upphettningen i ugn valfri, så att detta endast görs om produktens vattenhalt är alltför hög. Dessutom har hänvisningarna till pulverisering av frukterna genom krossning ersatts med det mer koncisa begreppet ”malning”, som är en mer korrekt teknisk term för att beskriva hur produkten bearbetas.

Artikel 5

17. Följande stycke:

”Endast de jordbruksmetoder som ger produkten dess unika egenskaper tillåts vid odling av ’Peperoni di Senise’ med status som skyddad geografisk beteckning.”

har flyttats till den relevanta artikeln (artikel 4).

18. Följande stycke:

”De regionala kontrollorgan och den förening för skydd av ’Peperoni di Senise’ som ska inrättas på initiativ av marknadsföringskommittén ska ansvara för att verifiera och kontrollera följande:

— Frukternas form enligt vad som avses i artikel 6.

— Att fruktväggen består av 13–15 % torrsubstans.

Föreningen för skydd av produkten ska bland annat göra följande:

— Verifiera att jordbruksanläggningarna efterlever produktspecifikationen.

— Förse producenter av ’Peperoni di Senise’ med de tjänster och det stöd som krävs för tillämpningen av denna produktspecifikation.

— Föra register över producenter och samla in data och information om ’Peperoni di Senise’.

— Marknadsföra och förvalta varumärket och planer för reglering och tidsplanering av den skyddade produktionen i syfte att skydda dess ekonomiska och kommersiella värde och kvalitetsstandarder.

— Utöva övervakning och tillsyn, även i samarbete med statliga myndigheter och organ, i syfte att förhindra och åtgärda alla överträdelser, oriktigheter och olagliga handlingar som har en skadlig inverkan på ’Peperoni di Senise’.”

har ersatts med följande:

”Varje steg i produktionsprocessen övervakas, och alla in- och utgående mängder registreras. Produktens spårbarhet garanteras på detta sätt samt genom att de fastighetsskiften på vilka frukterna odlas, tillsammans med uppgifter om producenter och förpackningsaktörer, registreras i förteckningar som hålls för detta syfte och som förvaltas av kontrollorganet. Alla fysiska och juridiska personer som registreras i förteckningarna är föremål för kontroller av kontrollorganet i enlighet med villkoren i produktspecifikationen och den relevanta kontrollplanen.”

Hänvisningarna till de regionala kontrollorganens och föreningens verksamhet har strukits, eftersom de inte är relevanta för artikel 7 i förordning (EU) nr 1151/2012. I och med ändringen har punkten omformulerats, och den tidigare texten har ersatts med ett stycke vars innehåll är i linje med bestämmelserna i artiklarna 7 d och 37 i ovanstående förordning. Den nya versionen av produktspecifikationen har därmed ändrats så att den överensstämmer med bestämmelserna i den nuvarande lagstiftningen.

Samband

Upplysningarna i led f i sammanfattningen, genom vilken ”Peperoni di Senise” lades till i EU:s SUB- och SGB-register, har lagts till i produktspecifikationen. Denna information har också inkluderats i punkt 5 i det sammanfattande dokument som bifogas denna begäran om ändring.

Följande artikel har lagts till:

”Peperoni di Senise’ har en unik karaktär som kommer sig av de speciella mark- och miljöförhållanden som råder i produktionsområdet. Den skiljer sig betydligt från andra produkter av samma art när det kommer till förträfflighet och kvalitet, tack vare sitt tunna skal och stjälken som fäster mycket väl vid frukten.

Sedan urminnes tider har det ursprungliga produktionsområdet för ’Peperoni di Senise’ varit idealiskt för odling av grönsaker, eftersom det är ett välbevattnat område med urgamla traditioner vars mark- och klimatförhållanden lämpar sig särskilt väl för odling av spanskpeppar.

Området Senise är därför definitivt ett av de områden där en framgångsrik odling av spanskpeppar har förekommit under lång tid, och där spanskpepparn har anpassat sig till marken och miljön och behållit mycket av hårdigheten hos de första plantor som fördes in i området.

’Peperoni di Senise’ har ett mycket tunt skal, vilket gör den lätt att torka med användning av naturliga metoder som är specifika för produktionsområdet och innebär att frukterna är idealiska för malning. En annan viktig egenskap är stjälken, som inte ens efter torkning lossnar från frukten. Det gör det möjligt att binda samman frukterna i de karakteristiska ’girlangerna’.”

Förpackning

Artikel 7

19. Följande text:

”Peperoni di Senise’ ska släppas ut på marknaden på följande sätt:

Färsk: i trälådor med en kapacitet på 12–15 kg.

Torkad: i 1,5–2,0 meter långa flätor (girlanger).

Bearbetad: i ogenomskinliga glasbehållare på 500 och 1 000 g eller i papperspåsar med plastbeläggning och ett transparent fönster på 50 och 100 g.”

har ersatts med följande:

”Peperoni di Senise’ ska släppas ut på marknaden på följande sätt:

Färsk: i livsmedelsförpackningar som efterlever de gällande rättsliga bestämmelserna.

Torkad:

— i flätor (girlanger) med en längd på högst 2,0 meter.

— Som individuella frukter, hela eller med stjälken och kärnorna avlägsnade, i livsmedelsförpackningar som efterlever de gällande rättsliga bestämmelserna.

Bearbetad: Mald, i livsmedelsförpackningar som efterlever de gällande rättsliga bestämmelserna.”

Genom denna ändring införs nya bestämmelser om förpackning av produkten i dess färska, torkade och malda form, vilket gör att förpackningsaktörerna kan tillgodose marknads varierande behov.

När det gäller den torkade produkten tas det genom de nya bestämmelserna också hänsyn till ändringarna i artikel 6 i produktspecifikationen avseende längden på flätorna/girlangerna och införandet av individuella frukter med eller utan stjälk och kärnor som ett ytterligare produktformat.

Ändringen berör även punkt 3.5 i det sammanfattande dokumentet.

Märkning

Artikel 9

1. Följande mening har lagts till eftersom den redan förekommer i den sammanfattning som lämnades in då namnet ursprungligen registrerades.

"När produkten saluförs för konsumtion ska den vara märkt med orden "Peperoni di Senise' SGB', följt av logotypen."

2. Logotyp

Till följd av nya krav från marknaden ansågs det lämpligt att ändra bilden på logotypen för "Peperoni di Senise" SGB för att göra den mer innovativ.

Logotypen ser ut på detta sätt:

Den beskrivning och de tekniska specifikationer som krävs för att det ska gå att återge logotypen har inkluderats i produktspecifikationen.

Ändringarna 20 och 21 berör även punkt 3.6 i det sammanfattande dokumentet.

Artikel 8

3. Kontrollorganets hänvisningar till kontroller av att kraven i produktspecifikationen uppfylls har förtydligats. Följande stycke:

"Tillämpningen av denna produktspecifikation ska övervakas av ministeriet för jordbruks-, livsmedels- och skogsbrukspolitik. Ministeriet får ge producentföreningen i uppdrag att utöva tillsyn över produktionen av och handeln med 'Peperoni di Senise' i enlighet med artikel 10 i förordning (EEG) nr 2081/92."

har ersatts med följande:

"Kontroller av överensstämmelsen med produktspecifikationen ska utföras i enlighet med artikel 37 i förordning (EU) nr 1151/2012. Den kontrollmyndighet som ansvarar för att verifiera produktspecifikationen är Agroqualità SpA Viale Cesare Pavese, 305 I – 00144 Rom, Italien – Tfn +39 0654228675 – Fax +39 0654228692 – E-post: agroqualita@agroqualita.it"

SAMMANFATTANDE DOKUMENT

"Peperoni di Senise"

EU-nr: PGI-IT-1532-AM01 – 5.9.2019

SUB () SGB (X)

1. Namn

"Peperoni di Senise"

2. Medlemsstat eller tredjeland

Italien

3. Beskrivning av jordbruksprodukten eller livsmedlet

3.1 Produkttyp

Klass: 1.6: Frukt, grönsaker och spannmål, bearbetade eller obearbetade.

3.2 Beskrivning av den produkt för vilken namnet i punkt 1 är tillämpligt

Beteckningen "Peperoni di Senise" produceras genom odling av spanskpeppar (*Capsicum annuum*) som tillhör familjen potatisväxter som har sitt ursprung i Amerika.

Den spanskpeppar som odlas i Senise kan inte klassificeras som en officiellt erkänd sort. Den är i stället en ekotyp med stor spridning i området i fråga.

"Peperoni di Senise" utmärker sig genom sitt tunna skal och fruktväggens låga vattenhalt, som gör att den snabbt kan torkas på naturlig väg, genom indirekt sol eller i ventilerade lokaler.

"Peperoni di Senise" saluförs för konsumtion både i färsk och i bearbetad form.

Den färska produkten saluförs i följande former: "konisk", "stympad" och "böjd".

Den bearbetade produkten saluförs i följande former:

- Flätor ("serte")/girlinger ("collane") av olika längd upp till högst 2 meter, där frukterna (som har samma form som de färska frukterna) binds samman till en spiral där varje frukt placeras i en viss vinkel mot nästa. Vattenhalten får inte överstiga 18 % och frukterna ska vara vinröda i färgen.
- Som individuella frukter, hela eller med stjälken och kärnorna avlägsnade, med en vattenhalt som inte överstiger 18 % och vinröd färg.
- Mald, tillverkad av torkade frukter som kan hettas upp i en ugn i syfte att avlägsna det återstående vattnet.

3.3 Foder (endast för produkter av animaliskt ursprung) och råvaror (endast för bearbetade produkter)

—

3.4 Särskilda steg i produktionsprocessen som måste äga rum i det avgränsade geografiska området

"Peperoni di Senise" odlas och bearbetas inom det geografiska produktionsområdet.

3.5 Särskilda regler för skivning, rivning, förpackning osv. av den produkt som det registrerade namnet avser

"Peperoni di Senise" ska släppas ut på marknaden på följande sätt:

Färsk: i livsmedelsförpackningar som efterlever de gällande rättsliga bestämmelserna.

Torkad:

- i flätor (girlinger) med en längd på högst 2,0 meter.
- Som individuella frukter, hela eller med stjälken och kärnorna avlägsnade, i livsmedelsförpackningar som efterlever de gällande rättsliga bestämmelserna.
- Bearbetad: Mald, i livsmedelsförpackningar som efterlever de gällande rättsliga bestämmelserna.

3.6 Särskilda regler för märkning av den produkt som det registrerade namnet avser

När produkten saluförs för konsumtion ska den vara märkt med orden "Peperoni di Senise" SGB", följt av logotypen.

Logotypen:

Ytterligare hänvisningar till namn, företagsnamn och jordbruksanläggningar får användas, under förutsättning att produkten alltid uppfyller kraven i denna produktspecifikation och det inte riskerar att vilseleda konsumenterna.

4. Kort beskrivning av det geografiska området

Det område där den geografiska beteckningen produceras omfattar de för detta lämpade områdena i kommunerna Senise, Francavilla S.S., Chiaromonte, Valsinni, Colobraro, Tursi, Noepoli, S. Giorgio Lucano, Sant'Arcangelo, Roccanova, Montalbano Jónico och Craco.

5. Samband med det geografiska området

"Peperoni di Senise" har en unik karaktär som kommer sig av de speciella mark- och miljöförhållanden som råder i produktionsområdet. Den skiljer sig betydligt från andra produkter av samma art när det kommer till förträfflighet och kvalitet, tack vare sitt tunna skal och stjälken som fäster mycket väl vid frukten.

Sedan urminnes tider har det ursprungliga produktionsområdet för "Peperoni di Senise" varit idealiskt för odling av grönsaker, eftersom det är ett välbevattnat område med urgamla traditioner vars mark- och klimatförhållanden lämpar sig särskilt väl för odling av spanskepeppar.

Området Senise är därför definitivt ett av de områden där en framgångsrik odling av spanskepeppar har förekommit under lång tid, och där spanskepepparen har anpassat sig till marken och miljön och behållit mycket av hårdigheten hos de första plantor som fördes in i området.

"Peperoni di Senise" har ett mycket tunt skal, vilket gör den lätt att torka med användning av naturliga metoder som är specifika för produktionsområdet och innebär att frukterna är idealiska för malning. En annan viktig egenskap är stjälken, som inte ens efter torkning lossnar från frukten. Det gör det möjligt att binda samman frukterna i de karakteristiska "girlangerna".

Hänvisning till offentliggörandet av produktspecifikationen

(artikel 6.1 andra stycket i denna förordning)

Den fullständiga produktspecifikationen finns på följande webbplats: <http://www.politicheagricole.it/flex/cm/pages/ServeBLOB.php/L/IT/IDPagina/3335>

Alternativt kan den nås på följande sätt:

Gå direkt till startsidan på webbplatsen för ministeriet för jordbruks-, livsmedels- och skogsbrukspolitik (www.politicheagricole.it). Klicka på "Qualità" (längst upp till höger på skärmen) och sedan på "Prodotti DOP, IGP STG" (till vänster på skärmen) och slutligen "Disciplinari di Produzione all'esame dell'UE".

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV